

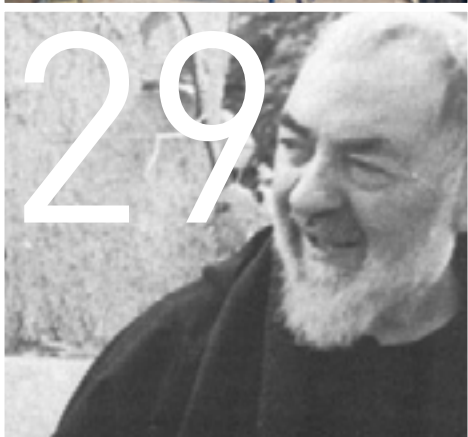
Mladje

REVIJA ŽUPNIJ DORNBERK IN PRVAČINA

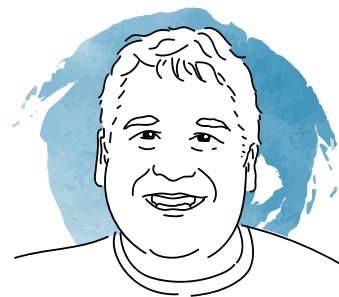
KAZALO

4	S. Barbara Poredoš: "Ne se bati Gospoda, on ti vse lahko da, pa nič ne bo vzel."	18	Klanovci Dornberk 1 z dvema akcijama do potrebnih finančnih sredstev	29	S svetnikom na kavi o trpljenju
8	Prenovljeno župnijsko spletno mesto	20	"Šel sem zaradi firbca, ostal zaradi vibe-a"	34	Nepričakovani znanci
10	Župnijsko romanje k sveti Emi na avstrijsko Koroško	23	Dornberški ministranti	36	Evropsko srečanje mladih v Talinu
12	Obnovitvena dela na cerkvi svetega Danijela	24	Prvoobhajanci se predstavijo	38	Seznam top 5 knjig za pomlad 2025
13	Božični oratorij 2024 in gostovanje Mela Kovica	26	Predstavitve skupine bralcev v župniji sv. Danijela v Dornberku	40	Tradicionalna velikonočna jed sladki menihi
14	Utrip župnijske mladinske skupine	28	Prvačka pleh muzika: 270 let glasbene tradicije v Prvačini	41	Vrtinec poezije
15	Dzień dobry, Polska!			42	Nagradna križanka

Boštjan Toplikar
župnik

S postnim časom do večje sreče

Koledarsko leto si mnogi predstavljajo po tem, kar ga zaznamuje. Na primer: pomislimo na december in že se nam narišejo jaslice in lučke. Pomislimo na jesen in tu je 'bandima', na poletje in že se v mislih odpeljemo na morje, ko pomislimo na pomlad, se nam misli ustavijo pri veliki noči s pogrnjeno mizo pečenih dobrot. Kaj pa post, ki je raztegnjen na mesec in pol? Imamo zanj kaj pripravljenega, da bi nam ostal v spominu?

Mnogi boste rekli: "Saj gremo kdaj na križev pot ali postna romanja, nekaj posebnih maš, pa še par dni strogega posta, ko se le enkrat do sitega najemo."

Če bi le lahko tako zlahka prišli do veselja, če bi le lahko tako hitro občutili večjo srečo, čemur je post pravzaprav namenjen. Vendar je pogosto tako, da več ko vložimo, več prejmemo in pri postu ni nič drugače.

Zgoraj naštete dejavnosti me zgolj spomnijo, da post je. Prava njegova narava zaživi tedaj, ko me post spremlja v vsakem dnevu. Postno premagovanje je vaja, ki si jo zadam na začetku, še pred pepelnico. Pripravim jo tako, da pomislim najprej na vse, kar mi jemlje srečo in preprečuje dobro počutje. V vajo vključim nabor dejavnosti, ki mi pomagajo osvoboditi se določenih navad, ki me zaslužnjujejo. Za to moram najprej dobro pregledati svoje življenje in odvisnosti, ki mi jemljejo zalet in moči. Tako nastanejo postni sklepi. Nekateri mi pomagajo nečemu se odpovedati, drugi pa pomanjkanje nadoknaditi.

Nekaj primerov sklepov za postno premagovanje:

Pod odpovedi si lahko omislim na primer zmanjšanje časa, namenjenega telefonu in socialnim omrežjem, odpoved slabemu govorjenju, odpoved zapiranju v sobo, odpoved pretiravanju z delom ali lenarjenju, urejanje značajskih navad, odpoved določenim telesnim lagodnostim ...

Pod dodatki lahko več molitve, kot je na primer vsakodnevna desetka rožnega venca, dnevni petnajst minut s Svetim pismom, postni obisk delavniške maše z namenom priprošnje. Lahko si dodam vsak dan eno dodatno dobro delo, na primer obisk ali klic bližnjih, pomoč pri delu, ki bi ga opravil drugi, lahko se zavzamem za hobi, ki si ga že dolgo želim, posvetim več časa sočloveku, telesni aktivnosti ...

Moto posta je namreč očistiti se in okrepiti, da bi prišel do večje sreče.

Zaznamujmo letošnji post tako, da se ga bomo konec leta spomnili in rekli: "Letošnji post sem se osrečil."

Menim, da boste v tokratni številki Mladja lahko našli še veliko postnih spodbud in navdihov. Naj nam popestrijo teh plodnih 40 dni.

S. Barbara Poredoš: “Ne se bati Gospoda, on ti vse lahko da, pa nič ne bo vzel.”

“Sestra Barbara, ne dela WiFi, a lahko prosim pogledate, kaj je narobe? Sestra Barbara, ali imate mogoče kakšno vazo za rože? Sestra Barbara, kdaj je že molitev v kapeli? Sestra Barbara, odtok v kopalnici nekam čudno požira ...” Odgovore na vsa ta vprašanja in še veliko več ima moja sogovornica v tokratnem intervjuju revije Mladje.

Sestra Barbara je hči Marije Pomočnice, ki trenutno živi na Gornjem trgu v Ljubljani, kjer je ravnateljica Študentskega doma Alojzije Domanjko (ŠDAD). To je drugi dom za kar dve Dornberčanki. Sestra Barbara, s katero sem se pogovarjala v njeni pisarni, je zelo topla in srčna oseba. Lahko bi jo označila z mnogimi pridevniki, a še pred tem sama sebe opiše tako: “Sem ljubljen Božji otrok, tako se doživljam, saj čutim veliko Božjo bližino in navzočnost.”

Največkrat se z njo srečam na hodniku pred svojo študentsko sobo, vedno mi nameni dobro besedo: “Naj ti gre, Nuša. Imej lep dan!” Poleg tega, da nam, študentkam, pomaga pri raznih zagatah, je predvsem naša duhovna vodnica in podpora. Z njo pogovor res hitro mine in tudi pri tem intervjuju ni bilo nič drugače.

Sestra Barbara s svojim knjižnim prvencem, ki je izšel leta 2023.

Poznam vas že tri leta, a nikoli vas nisem vprašala, kje ste odraščali. Je bilo vaše življenje že v otroštvu tesno povezano in prepleteno z vero?

Moje otroštvo je bilo zelo lepo, dragoceno in zanj sem zelo hvaležna. Prihajam iz 4-članske družine, poleg mene je še 3 leta starejši brat. Skupaj sva intenzivno doživljala vse trenutke, ko smo bili skupaj kot družina. Najprej smo živeli v majhnem stanovanju. Poudariti moram, da nam je fizična bližina pomagala pri ustvarjanju pristnih odnosov. Kasneje pa smo se preselili na obrobje Ljubljane, tam pa je bil zame zelo dragocen stik z naravo in sosedi ter župnijsko skupnostjo. Svojo vero diham že od malih nog, to dojemam kot velik dar, za katerega sem zelo hvaležna. Bili smo tradicionalna verska družina, skupaj smo molili pred obroki, ob jaslicah sem se navajala na rožni venec, velikonočni prazniki so minili v znamenju velikonočnega tridnevja. Vera nam ni pomenila samo tradicije, ampak res nek globlji odnos. Oba starša sta ubogim dajala razne darove, tudi finančne prispevke. Ko se spominjam svojega otroštva, je name velik vtis naredilo, ko sem videla očeta na kolenih v molitvi. Na mojo vero je vplival tudi moj stric, ki je bil duhovnik. Imel je neverjetno vero, ki si jo je upal živeti. On je bil tudi tisti, ki mi je svetoval, naj dobro premislim o svojem poslanstvu oziroma o redovnem poklicu.

Kakšna je bila vaša pot do odločitve, da postanete hči Marije Pomočnice?

Prvi, ki je izvedel za mojo odločitev, je bil moj brat, njemu sem zelo zaupala od srednje šole naprej. Čutila sem, da bi on lahko to skrivnost obdržal zase in bi me tudi podpiral.

Spoznanje, da te Bog nekam kliče, se ponavadi ne zgodi nenadoma, ampak postopoma in tako je bilo tudi pri meni. Prvo znamenje na moji poti se je pojavilo že pri krstu, ko me ni krstil moj stric, ampak salezijanec v cerkvi Marije Pomočnice na Rakovniku v Ljubljani, ki takrat ni bila moja rodna župnija. To razumem tako, kot da me je že takrat Marija vzela pod svoj plašč. Rada sem hodila k šmarnicam, poslušala sem pridige.

Skupnost FMA s sodelovkama Emo in Kristino.

Pomembna prelomnica zame je bila tudi sveta birma, saj sem takrat postala Kristusova priča. Leto po birmi sem bila na Gornjem trgu na oratoriju za dekleta, moja soba pa je bila pod kapelo sester, kjer so pele: "O, srce božje, slišim tvoj glas". Takrat se je v meni nekaj zganilo. Slišala sem glas, ki je bil drugačen od drugih glasov. Sprva sem se ustrašila tega klica, postavila sem ga v kot, a ga vseeno negovala in postopoma se je odnos z Bogom spremenil in poglobil. Nisem več odklanjala njegovega klica, ampak sem ga postopno sprejemala. Sicer sem imela zase druge zamisli za življenje. V mislih sem imela kariero jezikoslovke, saj sem študirala angleščino in nemščino, zaželela sem si tudi družine. Na neki točki pa sem se odločila, da je odločitev, da postanem sestra, tista prava. Nato pa sem na romanju v Medžugorju spoznala fanta, v katerega sem se zaljubila. Takrat sem se tudi jezila na Boga, zakaj je to dopustil, če pa sem bila že odločena. Kasneje sem po duhovnih bojih razumela, da je bilo to dobro zame, ker sem se lahko potem sama, zavestno odločila za redovništvo.

Kako se spominjate časa razločevanja in potem nadaljnje trdne odločitve?

Že takoj med študijem sem hotela pristopiti k sestram, to pomeni najprej 4-letno pripravo. Ne postaneš takoj redovnica, kar je edino pravilno.

Miklavževanje v ŠDAD.

Ena od sester mi je potem svetovala, naj počakam do konca študija, ker če me Gospod kliče, me bo klical tudi, ko študij zaključim. Torej: najprej sem zaključila eno pot svojega življenja, potem pa vstopila v drugo.

Aktivni ste na več področjih znotraj skupnosti in škofije. Kje ste najbolj dejavni?

Moje srce bije za Boga v skupnosti in med mladimi in zanje. To je konkretno v Ljubljani, kjer sem predstojnica. Me smo red, ki da veliko na skupno življenje in se trudi živeti družinskega duha, hkrati pa je moje poslanstvo v posvečanju mladim. Najbolj diham s študentkami Študentskega doma Alojzije Domanjko. Občasno predavam na katehetski šoli v Novem mestu. To me zelo veseli, ker se tam srečujem z laiki, ki res želijo poglobiti svoj odnos z Bogom in potem svoj čas posvečajo dejavnostim v župniji. Na ravni naše inšpektorije, ki zajema slovensko in hrvaško območje, sem v Inšpektorialnem svetu, kjer z vsemi članicami oblikujemo vizijo našega poslanstva in delovanja. Imenovana sem bila tudi v Skupino preventivnih dejavnosti pri mladoletnih in ranljivih osebah, kjer se ukvarjamo z zelo aktualno temo preprečevanja zlorab v katoliški cerkvi.

Skupnost FMA temelji in se ukvarja predvsem z delom z otroki in mladino. Na Gornjem trgu, kjer domujete, redno pripravljate oratorije in druga srečanja za mlade. Kako vas to izpolnjuje?

To vidim kot velik izziv. Zelo se mi zdi pomembno prisluhniti današnjim mladim,

ker so morda željni Boga, pa ne vejo, kje ga iskati, na kakšen način. Bog je zanje edini, ki lahko izpolni najgloblja hrepenenja človeškega srca in ko se delček tega odvija znotraj programov na Gornjem trgu, sem zelo srečna. Omeniti moram, da so naši oratoriji zelo pogosto na prostem, na našem vrtu, v naravi, ker želimo vzgajati za celostno ekologijo. Mi smo del tega stvarstva, zato odpiramo vrata mimoidočim.

Preden ste prišli na Gornji trg, ste delali kot vzgojiteljica v vrtcu. Kaj ste se naučili, ko ste dneve preživljali z najmlajšimi?

Reči moram, da otrok ne smemo podcenjevati. V sebi imajo veliko duhovnega potenciala. Včasih so me s svojo globino in neposrednostjo odnosa in pogovora z Bogom naravnost osrečili. Oni so prvi misijonarji v lastnih družinah. Npr. pred obrokom smo se v vrtcu vedno pokrižali, to navado pa so prenesli tudi domov. To se mi je zdelo spodbudno tudi za nas, kristjane, ko si včasih ne upamo pričevati v javnosti. Odnos z Gospodom je nekaj dragocenega, nekaj lepega. To je lepa vzpodbuda, da tudi mi odpiramo svoja srca delovanju te božje milosti in ne postavljamo lastnih prepek.

Zakaj je delo z mladimi tako pomembno? Kako mlade ohranjate trdne v veri, kaj jim najpogosteje svetujete?

Da se okrepijo v veri. Če si ponosen na odnos z Bogom, želiš, da so del te zgodbe tudi drugi. Vera postaja zavestna odločitev. Številčno vernih mladih ni veliko, zato ste zelo pomembna sol. Vera in vse vrednote se posredujejo prek odnosa. Človek je odnoso bitje, ustvarjen je po božji podobi, ljubezen pa želi ponesti med ljudi.

Prek mene, prek tebe, prek vsakega krščenega. Ljudi, ki so oddaljeni od vere, ne smemo kritizirati, če so nekoč bili v cerkvi, ampak jih poslušati, jih globoko poslušati. Vedeti moramo za njihove potrebe in jim iz tega poskušati dati kakšno spodbudno besedo, jih povabiti nazaj preko dejavnosti, da bi ponovno začutili občestvo. Vedeti morajo, da je Bog res dober pastir. To je pot vsakega posameznika, nobenega Bog v to ne sili, ga pa vedno spremlja in spodbuja. Zato tudi rabi konkretne spremljevalce v človeški podobi. Skupaj lahko hodiva - midva in tudi kot skupnost. Ne se bati Gospoda, on ti vse lahko da, pa nič ne bo vzel.

Prihaja čas posta. Zakaj je dobro, da se postimo? Kaj bi odgovorili nekemu, ki ne verjame, da je post koristen čas za pripravo na veliko noč?

Tako kot se doma pripravljamo na neka osebna praznovanja in prihod gostov, tako se tudi pripravljamo na cerkvene praznike. Ni veselja brez kake odpovedi in temeljite priprave, ki se začne že v našem telesu, že na psihološki ravni. Nečesa pričakovanega in daril se bolj veselimo takrat, ko jih nismo deležni vsak dan, ampak se temu posvetimo ob posebnih priložnostih. V tem času pripravljamo tudi odnose, ljudi okoli nas, na največji dar velike noči, ki pa je moč Svetega duha, ki je obudil od mrtvih Jezusa. Gre za pripravo na vseh ravneh v človeku, da bi se zavedal, da ta duh res deluje v tebi. Ko se jaz odpovem neki telesni hrani, začutim pomanjkanje, ampak pozitivna plat tega je hrepenenje. Začutim, da sem po eni strani odvisen od nekoga, ki je večji od mene. Bog, v našem primeru, mi lahko da več kot samo telesno hrano, jaz v resnici hrepenim po duhovni hrani, ki je Ljubezen. Post je vzpodbuda, da bi vsak

dan v postnem času gojila to držo: "Ljubi svojega bližnjega". Post ni nekaj slabega, ni žrtvovanje, ampak s tem naredim nekaj več, nekaj boljšega in ne samo zase, ampak tudi za druge. Post je lahko neka bližnjica k Bogu in človeku ter tudi lepa navada, ki naj ostane tudi izven posta.

Kako se lahko najbolje pripravimo na veliko noč?

Najpomembneje je ohranjati mir srca, to je mir, ki nam ga daje Bog. Mir v odnosih z bližnjimi. Lahko naštejemo nekaj nasvetov za dobro pripravo:

1. Postavim na zelo vidno mesto odnos z Bogom (opravim generalno čiščenje, grem k sveti spovedi in obhajilu).
2. Branje Svetega pisma (branje, ki nam je lahko ogledalo za odnose z bližnjimi).
3. Post (konkretna odpoved nečemu, ne samo hrani, odpovem se tistemu, kar imam najraje).
4. Dobro delo (poskušam narediti čim več dobrega, vzamem si 5 minut več časa za pogovor z drugimi, brez navzočnosti telefona).

Pomembno je torej zavedanje, da je na tej poti veliko mojih bratov in sester v veri in da hodimo skupaj proti istemu cilju, za istim Gospodom. Vsi na isti ladji, za istim križem, ki pa je globoko zasidran. Tukaj bi se rada navezala na simbol svetega leta - križ, ki raste iz upanja in gleda navzgor. V jubilejnem letu je najbolj izpostavljeno upanje, mi smo romarji upanja. Ampak to upanje bo tudi prešlo, tisto, kar bo ostalo, pa je ljubezen, ki je najprepoznavnejše znamenje kristjanov. *"Prepoznali vas bodo po ljubezni"*.

Posebno sporočilo za bralce Mladja:

Skrivnost veličine velike noči je v tem, da je vsaka noč razžarjena s svetlobo božje ljubezni. Torej nobena velika noč ne ostane samo noč, ampak ji sledi vstajensko jutro. To je sporočilo upanja za nas verne in tudi za tiste, ki morda še hrepenijo po tem srečanju z vstalim, pa ne vejo, kje bi ga iskali. Sporočilo velike noči je zame velik izziv, pa naj bo tudi za vsakega bralca vaše dragocene revije. To naj bo toplo vabilo, da je vsak sprejet v tem božjem objemu, ne glede na dosedanjo življenjsko pot.

Sproščen klepet ob skodelici čaja.

Prenovljeno župnijsko spletno mesto

Tadej Kovačič

V času med in po pandemiji covid-19 v Sloveniji in po svetu se je človeštvo pomena digitalne komunikacije še posebej in zelo hitro zavedalo. Spletne platforme za video klice, spletne strani in ostali digitalni kanali so v ospredje prišli tudi na področju našega vsakdana, kjer jih prej nismo pričakovali. Službe so se, kjer je delo to dopuščalo, preselile v domove, pouk je potekal preko spleta, stari starši so se naučili vnuke poklicati preko video klica na telefonu in celo svete maše smo spremljali preko računalnikov - tudi v naši župniji.

Da bo ta članek bolj zanimiv, je v njem zbranih tudi nekaj bolj tehničnih obrazložitev, ki bodo mogoče nove in zanimive za marsikoga, sploh v tako zapisani, enostavni obliki.

V vsakdanjem življenju besedno zvezo »spletna stran« skoraj vedno uporabljamo napačno. Pravilno poimenovanje vsebin, ki so na spletu zbrane in smiselno povezane kot celota, je »spletno mesto« ali »spletišče«. Spletno mesto združuje več povezanih spletnih strani. Naša župnija ima tako spletno mesto, ki združuje spletne strani, kot so npr. Oznanila, Novice, Nasveti svetnikov ipd. Spletne strani so torej podobne rubrikam ali poglavjem v neki tiskani publikaciji, spletno mesto pa bi v tem primeru bila natisnjena publikacija v celoti.

Župnija Dornberk in Prvačina je svoje prvo spletno mesto dobila že pred približno dvema desetletjema, takrat še postavljeno na stari RKC platformi za urejanje vsebin (v tehničnem jeziku t.i. CMS, ang. Content Management System). Skozi čas smo spletno mesto preselili na bolj zmogljivo platformo WordPress, ki je najbolj razširjena tovrstna platforma na svetu in nam omogoča bolj proste roke pri dodajanju funkcionalnosti in urejanju izgleda spletnega mesta. To smo storili že leta 2017 in tako postali ena prvih župnij v Sloveniji, ki je naredila takšno tranzicijo (razen par močnejših mestnih župnij ali škofij). Takrat smo tudi prvič začeli s pošiljanjem oznanil v digitalni obliki.

Zadnjo, sicer hitro prenovo, je spletna stran doživela prav ob pojavu pandemije, ko smo jo morali prilagoditi, da nam je omogočila objavljane bolj pomembnih obvestil in hitrejše urejanje ostalih vsebin, med drugim tudi pretakanja posnetkov svetih maš v živo. Na spletu in na splošno v digitalnem svetu se spremembe tehnologij in trendov dogajajo zelo hitro, zato je lahko tudi spletno mesto v samo nekaj letih zastarelo in nepripravljeno na bližnjo prihodnost.

V zadnjih desetih letih je uporaba mobilnih telefonov za brskanje po spletu zrasla iz 20 na celo 80 ali več odstotkov in s tem ni nič drugače v naši župniji. Spletno mesto v prejšnji obliki je bilo slabše prilagojeno telefonom in tudi grafično ni bilo najbolj zanimivo. Prav to je bil glavni razlog za ponovno prenovo jeseni 2024.

Popis glavnih sprememb na prenovljenem spletnem mestu:

- Spremenjena je grafična podoba spletišča, ki z barvami, simboli in slikami vinske trte ter obrisom vseh treh župnijskih cerkva spominja na vinogradniški okoliš, v katerega je umeščena naša župnija.
- Pisave so sedaj večje in lažje berljive, določeni pomembni elementi pa bolj izpostavljeni in večji, zato jih je lažje pregledovati in nanje »tapniti« tudi na telefonih.
- Na vstopni strani so objavljene aktualne novice in informacije, tedenska oznanila, po novem pa tudi rubrika »Nasveti svetnikov« in arhiv vseh do zdaj izdanih številc revije Mladje.
- Na strani »Oznanila« se po novem ohranja tudi arhiv preteklih tedenskih oznanil.
- Še vedno je možna prijava na prejemanje oznanil po elektronski pošti.
- Določene vsebine so nekoliko osvežene, vendar obstaja še kar nekaj podstrani, ki bi lahko vsebovale več informacij.
- Stran je izboljšana tudi iz tehničnega vidika in pripravljena za naslednjih nekaj let nemotenega delovanja.

Župnijsko spletno mesto v številkah:

(na podlagi analize podatkov zadnjih 12 mesecev)

- Spletno mesto bolj ali manj redno obiskuje približno 2.000 obiskovalcev, od tega med 200 in 300 na mesečni ravni. Največ obiska beležimo ob nedeljah, ko so tudi objavljena nova tedenska oznanila.
- Največ obiskovalcev seveda prihaja iz Slovenije (97%), manjši delež obiska pa beležimo tudi iz Hrvaške, Nemčije, Avstrije, Italije in Francije. Tudi na e-poštni naslov, iz katerega pošiljamo oznanila, včasih dobimo lepo ali spodbudno besedo domačinov, ki so razseljeni po Sloveniji ali celo v drugih državah.
- Povprečen obisk traja 2 minuti (za primerjavo - v grobem se na spletu kot primer dobrega povprečnega časa obiska smatra vse, kar je nad 50 sekund).
- Velika večina obiskovalcev stran najde preko Google iskalnika, kar nekaj pa jih ima spletno mesto shranjeno med priljubljenimi in do njega dostopajo direktno.
- Večina, kar 86 % obiskovalcev, spletišče obišče preko mobilnih telefonov, 13 % preko osebnih računalnikov in 1 % preko tabličnih računalnikov.
- Na prejemanje tedenskih oznanil v digitalni obliki je trenutno prijavljenih kar 296 e-poštnih naslovov.

Ob tej priložnosti gre najprej zahvala vsem, ki redno pošiljate vsebine in predloge za izboljšavo župnijskega spletnega mesta. Prav tako pa lepo povabljeni vsi župljani, da različne prispevke o dogajanju v župniji, ki bi bili hkrati tudi primerni za objavo, pošljete na e-poštni naslov »oznanila.dornberk.prvacina@gmail.com«. Prav tako so dobrodošli vsi opisi skupin, ki delujejo v župniji, predstavitev župnije, njena zgodovina, fotografski prispevki ipd.

Skupaj bomo tako spletno mesto Župnije Dornberk in Prvacina ohranili zanimivo in aktualno ter ga s tem spremenili v orodje, ki nam bo pomagalo živeti naše versko življenje in o njem obveščati in spregovoriti tudi ostalim, ki ga bodo obiskali »po nesreči« ali z namenom.

Župnijsko romanje k sveti Emi na avstrijsko Koroško

Vasja Kovačič

V soboto, 5. 10. 2024, smo romarji iz Dornberka, Prvačine in Zalošč krenili na romanje proti Avstriji. Pot nas je vodila mimo Ljubljane in naprej na Gorenjsko. Ker je bila zaradi del zaprta cesta čez prelaz Ljubelj, smo na avstrijsko Koroško prišli skozi karavanški predor. Nadaljevali smo z vožnjo vse do Krke (nemško Gurk), kjer je živel kneginja Ema Pilštanjska – edina slovenska svetnica sv. Ema (ali sv. Hema).

Rodila se je na Kozjanskem v gradu Pilštajn okrog leta 983. Njeni starši so imeli velike posesti na slovenskem ozemlju. Ker je bila plemiško dekle, so jo starši poslali na šolanje na nemški dvor, kjer je spoznala svojega moža Viljema, ki je bil grof. Po poroki sta Viljem in Ema vladala precejšnjemu delu slovenskega ozemlja. Za tiste čase precej redko pa je bilo, da sta si bila Viljem in Ema res naklonjena, saj se je zgodba o njuni ljubezni preko ustnega izročila ohranila vse do danes. Žal pa njuna sreča ni trajala dolgo, saj sta najprej zaradi bolezni izgubila sina, pozneje pa je politični nasprotnik ubil še Viljema. Nekaj let po njegovi smrti pa je v bitki izgubil življenje še drugi sin.

Ema in Viljem sta bila zelo bogata, vendar se Ema zaradi tega ni prevzela. Po moževi smrti je bogastvo velikodušno podarjala pomoči potrebnim. Leta 1043 je dala zgraditi samostan in cerkev v Krki ter tako omogočila nastanek kasnejše krške škofije.

Prav iz časa gradnje tega samostana izhaja zanimiva pripoved, kako so se delavci, ki so gradili samostan, pritoževali nad plačilom, ki jim ga je namenila Ema. Ker ni želela, da bi bili nezadovoljni, jim je ponudila mošnjo z denarjem in rekla, naj iz nje vzamejo toliko, kot si zaslužijo. Seveda so delavci želeli izkoristiti priložnost, vendar glej, iz mošnje so lahko potegnili samo toliko denarja, kolikor jim je pripadalo, vse ostalo jim je spolzelo med prsti.

V krški stolnici, ki jo je leta 1988 obiskal tudi tedanji papež Janez Pavel II, smo v slikoviti kripti »stoterih stebrov«, kjer je tudi svetničin grob, najprej imeli sveto mašo. Pri njej smo še posebej priporočili Bogu vse naše domače in vse župljane. Potem smo si ogledali njeno grobnico in znamenito katedralo, ki nam jo je slikovito predstavila naša vodička.

Po obilnem kosilu v bližnjem gostišču smo nadaljevali pot do Gospe Svete (Maria Saal), kamor se stekajo reke romarjev že 1300 let. Velja za najstarejšo slovensko božjo pot, ki stoji na, za Slovence, sveti zemlji: na ravnini med Krnskimi gradom in gosposvetsko cerkvijo in je zibelka slovenstva in naše prve državnosti. Prvo cerkvico je tukaj postavil sv. Modest, katerega ostanki tudi počivajo v njej. Bil je prvi misijonar in škof med Slovenci. Današnja cerkev je veličastna gotska stavba iz srede 15. stol. z mnogimi umetninami. Ponaša pa se tudi z enim največjih zvonov v Evropi, saj tehta 6000 kg in ima premer več kot dva metra.

Za zaključek pa smo se še ustavili v Vrbi, živahnem turističnem kraju, ki leži na skrajnem zahodnem delu Vrbskega jezera, ki je največje jezero na Koroškem. Tam smo imeli uro časa za kratek sprehod, kavico ali avstrijsko pivo, čeprav je bilo vreme bolj kislo in hladno.

Pozno popoldne smo z avtobusom krenili nazaj proti Sloveniji.

Polni novih spoznanj in doživetij smo se ob pesmi in molitvi rožnega venca zvečer srečno vrnili domov.

Obnovitvena dela na cerkvi svetega Danijela

Rok Harej

Zaradi vremenskih vplivov in posledično poškodb na zunanjem obodu cerkve, so se jeseni 2024 izvedla obnovitvena dela skladno z kulturnovarstvenim soglasjem, nadzorom ZVKDS in arheološkim nadzorom.

Arheologi so nadzorovali izvedbo zemeljskih del ob zunanjem zidu starega dela cerkve. Iz njihovega poročila gre kot zanimivost omeniti sklepno ugotovitev, ki se glasi: »Prisotnost rimskodobnega gradbenega materiala (tegul) in odlomka ostenja amfore potrjuje predhodno domnevo o rimskodobnem najdišču, na tej lokaciji ali nekje v bližnji okolici«.

Z obbetoniranjem se je sanirala zunanja ploskev temelja zidu cerkve in izvedla hidroizolacija. Zaradi dotrajanosti se je uredila nova meteorna kanalizacija vključno z jaški in novimi priključki odtočnih strešnih cevi ter vgradila nova drenažna cev. Kot razmejitev z ostalim terenom se je vgradil robnik, ki ločuje drenažni zasip od humuzirane trate, ki se kosi.

Obnova fasade je zajemala pazljivo čiščenje ter odstranitev poškodovanih in labilnih delov. Sledil je nanos grobega ometa in popravilo poškodovanih delov. Zaradi trajnosti je bila sprejeta odločitev, da se vgradi dodatni sloj z vgradnjo fasadne mrežice, ki trajnejše zaščiti obstoječe fasadne sloje. Z vgradnjo tega sloja se je ustvarila ravnejša površina, na katero se je lažje izvedlo slikopleskarska dela.

Obnovitvena dela so zajemala tudi ureditev prostora, kjer so postavljeni nagrobniki, ki so kot ostanek nekdanjega pokopališča ob cerkvi.

Uredilo se je novo prodno nasutje, izvedli novi temelji na katere so se postavile obnovljene nagrobne plošče.

Pomemben del obnove zajema tudi obnova kamnitega portala ob vhodnih vratih v cerkev ter samih lesenih vrat. Obnova kamnitega portala se je izvedla skladno s pravili konservatorsko-restavratorske stroke. S tem se ohranja kamnoseška kulturna dediščina.

Hkrati so bila obnovljena tudi glavna vhodna cerkvena vrata in lesena vrata pod zvonikom.

Vrednost izvedenih del je znašala 45.167,55 EUR z DDV, od tega je župnija 13.904,07 EUR z DDV pridobila na razpisu Mestne občine Nova Gorica.

Ob tem se zahvaljujemo vsem, ki so kakorkoli sodelovali pri izvedbi navedenih del, kakor tudi pri ureditvi parkirišča in utrditvi ogrevalnega poda. V letu 2025 načrtujemo nadaljevanje ureditve zunanje površine ob zahodni fasadi cerkve.

Naj izvedena obnovitvena dela pripomorejo k lepšemu srečanju z Božjo besedo.

Božični oratorij 2024 in gostovanje Mela Kovica

30. novembra 2024 smo animatorji v naši župniji organizirali božični oratorij, ki je prinesel veliko veselja in ustvarjalnosti med najmlajše.

Program za otroke se je začel ob 16.15 s katehezo župnika Mela Kovica, ki je s preprostimi in navdihujočimi besedami otroke nagovoril o adventu in božiču. Po uvodnem nagovoru so se otroci razdelili v skupine in začele so se ustvarjalne delavnice. Vsaka skupina je izdelala en del jaslic – nekateri so oblikovali figurice, drugi so sestavljali štalico, tretji pa so ustvarili zvezdo repatico. Tako so na koncu nastale čudovite jaslice. Ko so otroci končali z delom, smo skupaj zapeli nekaj pesmi, ob koncu pa smo se vsi skupaj odpravili k sveti maši, kjer smo obogatili duhovni pomen tega čudovitega dne.

“Najbolj všeč mi je bilo, ko smo delali jaslice, ker sem se počutil, kot da res pripravljam nekaj posebnega za božič,” je povedal udeleženec oratorija.

“

S tem, da je Bog postal človek, nam kaže na vrednost, ki jo imamo ljudje, to je neskončna vrednost. Bog nas je ustvaril po svoji podobi, torej smo vsi mi neka Kristusova podoba in mu v tem smislu ni bilo težko postati človek.

Mel Kovic

”

Utrip župnijske mladinske skupine

Monika Čotar Gorup

V oktobru 2024 je v naši župniji zaživela mladinska skupina, ki povezuje srednješolce in srednješolke. Skupino vodita dve animatorki, ki sta svoja oratorijska leta prerasli in zdaj navdušeno usmerjata mlade v odkrivanju življenjskih vrednot in vere. Srečanja potekajo ob petkih zvečer, ko se zaključijo vse šolske obveznosti, treningi in druge zadolžitve, ki nas spremljajo skozi teden.

“

Z veseljem se udeležujem mladinske skupine, saj je tam dobra družba, se veliko novega naučimo in podelimo svoje izkušnje.

M. B.

”

Vsako srečanje začnemo z molitvijo, ki nas poveže z Bogom in med seboj. Sledi branje odlomka iz Svetega pisma ali zgodbe iz življenja svetnikov, ki nas navdihujejo in spodbujajo k razmišljanju. V osrednjem delu srečanja se posvetimo različnim tematikam. Do sedaj smo se osredotočili na medsebojno spoznavanje, pogovarjali samo se o tem, kaj nas osrečuje, raziskovali pomen družine kot bogastva v naših življenjih ter razpravljali o svojih ciljih in sanjah. Decembrsko srečanje smo zaključili v prijetnem prazničnem vzdušju, polnem veselja in povezanosti.

Posebno vrednost srečanjem daje naš župnik, ki nas ob koncu blagoslovi in tako opogumlja za nove podvige in izzive, ki so pred nami.

Osrednjo vlogo v naši skupini pa ima Sveti Duh, ki vodi naša srca, nas napolnjuje z upanjem, krepi medsebojne odnose in nas povezuje v prijetno občestvo.

Z veseljem sprejemamo nove člane, ki želijo ob petkovih večerih najti prostor za globlje razmišljanje, prijetno družbo in skupno rast v veri. Vabljeni vsi, ki iščete navdih in veselje v skupnosti!

Manca Berce, Sara Harej, Terezija Bole

Dzień dobry, Polska!

Med krompirjevimi počitnicami se nas je 24 mladih iz naše župnije z župnikom Boštjanom in Teo Šinigoj odpravilo na romanje na Poljsko v mesto Krakow. V petek, 25. 10. 2024, smo se v poznih popoldanskih urah odpravili na letališče Treviso. V Krakow smo prispeli okoli polnoči, se odpeljali do hostla in vsi utrujeni od naporne poti odšli spat. Zbudili smo se v lepo jesensko jutro in odšli k sveti maši v baziliko nadangela Mihaela. Ob reki Visli smo se sprehodili do gradu Wawel. Ogledali smo si še stari mestni trg in okoliške cerkve. Dan smo zaključili s prostim časom, večerjo in molitvijo.

Naslednji dan smo se z metrojem pripeljali do cerkve Božjega usmiljenja, kjer smo se udeležili maše v angleškem jeziku. Spoznali smo tudi sveto Favstino Kowalsko, katere življenje nas je zelo navdihnilo. Ogledali smo si tudi modernejšo cerkev sester Marijinega usmiljenja. Nazadnje smo obiskali rudnik soli Wieliczka, kjer smo izvedeli veliko zanimivega in se poučili o življenju rudarjev. V ponedeljek smo se odpeljali do Poljske Kalvarije, kjer smo najprej imeli sveto mašo, nato pa možnost spovedi in čas za osebno molitev. Po kratkem odmoru za kosilo smo se z vlakom odpravili proti Wadowicam - rojstnemu kraju Janeza Pavla II. Ker pa ne gre vedno vse po načrtih, smo tja prispeli s triurno zamudo, saj se je vlak pokvaril in smo čakali nadomestni prevoz.

“

Imel sem se zelo lepo, saj sem se družil in preživljal zelo lepe trenutke s svojimi bližnjimi prijatelji.

Justin Žgur

”

MLADI V ŽUPNIJI

V Wadowicach smo si ogledali le njegovo cerkev, saj smo hiteli na zadnji avtobus do Krakowa. Ni pa bilo še konec presenečenj, saj nas je pobral mini bus za dvajset ljudi, mi pa smo se vanj stisnili v štiridesetih. Kljub vsemu smo se varno vrnili v Krakow. Naslednji dan smo se zgodaj zbudili in se odpravili v Auschwitz. Udeležili smo se vodenega ogleda po taborišču. Najprej smo si ogledali Auschwitz I., ki je služil kot koncentracijsko taborišče. V tem delu so zbrani razni predmeti žrtev, kot so lasje, čevlji, očala, glavniki ... Tukaj je od lakote umrl tudi sveti Maksimilijan Kolbe. Pretreslo nas je to, da stojimo na kraju tako hudih zločinov.

Na drugi del taborišča, Auschwitz-Birkenau, smo se odpravili z avtobusom (oddaljen 3 km). Ta del je služil kot uničevalno taborišče, sem so ljudi najprej pripeljali in jih razvrstili po možnostih in tiste, ki za delo niso bili sposobni, poslali v plinske celice. Ogledali smo si tudi barake, v katerih je veliko ljudi trpelo zaradi lakote, mraza in slabe higijene, ki je prinesla razne bolezni. Po napornem dnevu nas je čakala dolga pot nazaj do Krakowa, kjer smo povečerjali, še zadnjič skupaj zmolili in se odpravili spat. V sredo smo se vsi žalostni, da je romanja konec, odpravili na letališče in prileteli v Italijo, kjer nas je že čakal prevoz domov. Na tem romanju smo poglobili svojo vero in si skupaj ustvarili nepozabne spomine.

“

V družbi dragih mladih sem se odpravil v neznano in to z letalom. Bilo je čutiti, da je z nami Božja roka, rešili smo vsako, še tako zagonetno težavo. Od letalskega prevoza, ki je bil za nekatere prvič, kot okvare vlaka, premajhnega avtobusa, teka do rudnika, maš v različnih jezikih in malo drugačnega sprejema frančiškanov ... Upam, da je bilo vsem mladim romanje všeč, kajti to bi mi bilo v veliko zadoščenje in priložnost za nove podvige.

Boštjan Toplikar, župnik

”

“

Meni je bilo zelo všeč in lepo, prvič sem se peljal z letalom, izvedel veliko novega, se družil s prijatelji, pojedel preveč piščanca, spal na stopnišču, poslušal nočne uspavanke gospoda župnika, skratka ni, da ni. Odkar sem se vrnil, še vedno hrepenim po Poljski in večkrat obujam tople in lepe spomine. Če nimaš kej za delat naslednje krompirjeve počitnice, pejdi z nami.

Peter Baša

”

“

Obisk Poljske je trajal pet dni. A čeprav smo bili malce utrujeni, smo se domov vrnili z bogatimi in mnogimi vtisi – prijetnimi in manj prijetnimi, vsi pa zadovoljni, saj potihoma že načrtujemo naslednji korak. Sama sem nad našimi mladimi zelo navdušena, saj me razveseljujejo s kulturnim obnašanjem, vedoželnostjo, interesi, znanjem, razmišljanjem, vrednotami, s čudovitimi zreli medsebojnimi odnosi ter prijateljskimi vezmi, ki se tkejo na takšnih romanjih. Njihova znanja in razmišljanja prav s temi odličnimi najstniki poglobljamo in dograjujemo še na petkovih skupnih srečanjih pri mladinski skupini, kjer z radostjo in ponosom ugotavljam, koliko dobrega, lepega in zrelega nosijo v svojih mladih osebnostih. Hvala!

Tea Šinigoj

”

Klanovci Dornberk 1 z dvema akcijama do potrebnihi finančnih sredstev

Kot del naših skavtskih dejavnosti si klanovci pogosto postavljamo cilje, ki zahtevajo tudi finančna sredstva. Ta bi nam omogočala nakup in popravilo opreme in mnoge druge projekte. V preteklem letu smo se odločili, da bomo sredstva zbrali s pomočjo dveh akcij, ki sta povezovali ustvarjalnost, delo in sodelovanje z lokalno župnijsko skupnostjo. Z uspešno izvedbo smo dokazali, da lahko z dobrim načrtovanjem dosežemo cilje.

Prodaja ročno izdelanihi voščilnic ob adventnih nedeljah

V tednih med adventnimi nedeljami smo klanovci izdelovali voščilnice. Zastavili smo si cilj, da mora vsak izdelati vsaj 3 in se tega kljub drugim obveznostim držali. Vsako nedeljo smo se po sveti maši postavili v kotiček cerkve in voščilnice ponudili vernikom. Voščilnice so bile različnih motivov in tehnik – od klasičnih simbolov svete družine do modernih božičnih dizajnov. Vsak je imel priložnost najti nekaj zase. Domačini so bili nad idejo navdušeni in so pohvalili naš trud.

Peka palačink in vafjev na miklavževanju

Druga akcija je potekala na vsakoletnem župnijskem miklavževanju 7. decembra zvečer. Pred cerkvijo, kjer je dogodek potekal, smo organizirali stojnico, kjer smo pekli palačinke in vaflje, poleg pa ponudili tudi kakav. Dogodek je bil odlična priložnost za dodatno druženje po prihodu sv. Miklavža. S prijaznimi nasmehi in vonjem po svežih dobrotah smo privabili veliko obiskovalcev, ki so se kljub decemberskemu mrazu z veseljem ustavili pri naši stojnici. Poleg same prodaje smo poskrbeli tudi za prijetno vzdušje z dekoracijo stojnice. Ob koncu dneva smo bili navdušeni nad odzivom krajanov in zbranimi sredstvi, ki so preseгла naša pričakovanja.

Zaključek

Opravljeni akciji sta bili veliko več kot le način zbiranja sredstev. Pred meseci smo se na skupnih srečanjih obogatili s teoretičnim znanjem o tehnikah postavljanja ciljev, sedaj pa smo še praktično pokazali, da smo sposobni organizirati uspešne projekte, ob tem pa smo utrjevali svoje vezi in se povezovali z lokalno župnijsko skupnostjo. Peka palačink in vafjev ter izdelava voščilnic sta nam omogočili, da smo s skupnim trudom zbrali potrebna finančna sredstva za nadaljnje skavtske aktivnosti.

Klanovci Dornberk 1 se zahvaljujemo vsem, ki ste nas podprli in upamo, da bomo s svojim zgledom spodbudili še koga, da se vključi v našo skupnost. Z roko v roki lahko ustvarimo še mnogo lepih zgodb!

“Šel sem zaradi firbca, ostal zaradi vibe-a”

Anton in Jernejka Harej

Latinski pregovor pravi »Tempora mutantur et nos mutamur in illis«, torej »Časi se spreminjajo in mi se spreminjajo z njimi«. Tudi v smislu mladih in odraščanja to najverjetneje kar drži. Pred 30. leti, ko smo bili mladi tisti, ki smo sedaj starši odraščajočih otrok, je bilo precej drugače. Čakali smo petke in sobote, ko smo lahko šli s prijatelji ven, poleti z motorji po Dornberku, pozimi pa v župnišče, na Kampo, itd.

Sedaj starši opazujemo naše otroke, kako so s prijatelji povezani preko elektronskih naprav, instagrama, sms-ov in se nam zdi, da je premalo fizičnega druženja. Mladi bi morali ven, med vrstnike, si pogledati v oči, poklepetati, se posmejati, kam skupaj iti ...

Kapela Svete družine v Dornberku, sobota 29. 9. - filmski večer s patrom Andražem Arkom

Hkrati starši opažamo, da je neverjetno več ponudbe za mlade, ki si želijo biti aktivni kristjani. Če smo v naših časih imeli le mladinska srečanja in cerkveni zbor, se kot mlad človek sedaj lahko vključiš k animatorjem, mladinskemu zboru, skavtom, obiskuješ lahko mladinska srečanja v Ljubljani, duhovne vaje, na voljo so razni programi poglobljanja v veri, kot so salezijanska ali katoliška mladina, skupnost Emanuel, več je možnosti priprave na zakon (Iskreni.net, Družina in življenje) ... V vsem tem smo starši prepoznali izredno bogastvo biti mlad. To je izjemna dragocenost današnjega časa.

Lani spomladi, ko nas je na postnih predavanjih obiskal p. Andraž Arko in smo napolnili cerkev tudi s pomočjo mladih iz drugih župnij, se nam je utrnila zamisel, da bi se tudi na Goriškem in Vipavskem povezali tako, da bi vedeli za dogodke, ki so namenjeni mladim v drugih župnijah. Še več, staršem se je utrnila zamisel, da bi – morda le enkrat na mesec – organizirali druženje za mlade iz več župnij, ker je potem lažje dobiti kako odmevno ime, znanega pevca, duhovnika ali patra, mamo ali očeta, ki je pripravljen pričevati in mlade navdušiti za vero.

Povezani starši iz Dornberka, Kamenj, Šempasa, Gojač, Ajdovščine, Šturij, Grgarja, Kanala in nekateri duhovniki iz teh dekanij, ki so odgovorni za mladinsko pastoralo, smo se poleti tako dobili in pripravili spodnji program druženja za mlade. Zamislili smo si dogodke v jesenskih, zimskih in pomladnih mesecih. Začrtali smo krožen, izmenjajoč način izvedbe, ko vsaka župnija v letu pride enkrat na vrsto za izvedbo dogodka tako, kakor sama želi in nanj povabi gosta, ki ga sama želi povabiti. Župnija torej s svojimi župljani (starši) samostojno organizira en dogodek v letu.

Kulturni dom v Grgarju, sobota, 19. 10.
- pričevanje zakoncev Doljak

Doslej smo že imeli pet srečanj.

28. 9. 2024	19. 10. 2024	22. 11. 2024	14. 12. 2024	18. 1. 2025
Dornberk	Grgar	Nova Gorica	Kamnje/ Črniče	Ajdovščina
FILMSKI VEČER	POGOVOR Z ZAKONCEMA	ROMARJI UPANJA	SLAVILNI VEČER	ZABAVNI VEČER
z Andražem Arkom	s Saro in Bojanom Doljak	Jubilej mladih 2025	koncert s Tadejem Vindišem	z Gregorjem Čušinom
				

Cerkev Kr. Odrešenika v Novi Gorici, petek, 22. 11.- čezmejni »Romarji upanja«

Po izvedenih petih dogodkih smo z obiskom zelo zadovoljni, saj se vsakič zbere približno 70 mladih iz različnih župnij oziroma vasi. Opažamo, da se mladi že poznajo med seboj, da se veselijo že naslednjih dogodkov in ponovnih srečanj. Starši pa smo tudi zadovoljni, da vidimo naše mlade kot povezane, opolnomočene kristjane, ki se ne sramujejo svoje vere in jo ponosno lahko izražajo v družbi. To se nam že sedaj zdi zelo pomembno, še bolj pa se nam zdi, da bo to pomembno v prihodnosti.

MLADI V ŽUPNIJI

Najbolj pa nas nagovarja Jezusovo povabilo, ko pravi, da kjer sta dva ali trije zbrani v njegovem imenu, je on sredi med njimi. Toliko bolj še to drži, če se zberejo mladi in molijo v Njegovem imenu.

Veseli smo, da nas pri naši pobudi podpirajo tudi nekateri duhovniki, predvsem mlajši, pa tudi kakšen starejši se najde med njimi. Eden izmed njih je g. Bogdan Vidmar, ki se zaveda pomena srečanj v živo, tega, da se mladi kristjani iz različnih župnij sploh vidijo in srečajo. Obenem opozarja, da je potrebno razmišljati še en korak naprej. Ohranjati je potrebno tovrstna srečanja, obenem pa mlade vzgajati tudi za protagoniste teh srečanj ter poskrbeti za njihove socialne kompetence. Bilo bi narobe, da bi mladim zgolj »nudili že izdelano hrano, pomembno je, da se naučijo kuhati sami«. Bilo bi narobe, če mladi prihajajo samo na predavanja in koncerte in gredo zadovoljni ali manj zadovoljni domov. Pomembno je, da se pogovarjajo med seboj o svojem doživljanju življenja, o družbenih izzivih,

o svojih načrtih. Kot kažejo razne raziskave imajo mladi velike želje, visoko cenijo družinsko življenje in si želijo ustvariti družino. Kaj se zgodi, da v veliko primerih do tega ne pride, da se sanje mladih razblinijo? Kateri dejavniki na to vplivajo? Potreben je razmislek tudi o vzrokih današnjega razvrednotenja zakonske zveze med moškim in žensko ter družine, o vplivu sodobnih tehnologij na naše življenje, kritičen razmislek o sedanjem šolskem sistemu in vzgoji, ki mlade pogosto ne pripravi na življenje ... Izzivov je veliko. Naj ne zmanjka goriva za soočanje z njimi. G. Vidmar poudarja, da je potrebno za mlade tudi moliti in prositi Svetega Duha za to, da bi jim starši, kateheti, učitelji in vzgojitelji pomagali pri njihovem odgovoru na Božji klic. Prav tako pa je seveda pomembno, da se tudi mladi sami zavedajo, kako važen je njihov odgovor na Božji klic. Brez vere smo vsi skupaj izgubljeni v množici dogodkov in hrupu današnjega časa, ki človeka morda kratkocasi, skrbi za njegovo dobro počutje, a ga na koncu pusti praznega in razočaranega.

Kulturni dom Črniče, sobota, 14. 12. - Slavlilni večer s Tadejem Vindišem in skupino Svetnik

Dornberški ministranti

Tine Baša

Dornberški ministranti ali po domače strežniki smo fantje osnovnošolci od tretjega razreda dalje, med nami pa je tudi nekaj vztrajnih srednješolcev.

Vsakič, ko se nam pridružijo »ta veliki« strežniki, še posebej radi strežemo in maša se nam zdi bolj slovesna. Vsako nedeljo in med tednom prihajamo k mašam ter pomagamo duhovniku pri mašni daritvi. Zberemo se pet minut pred mašo, da si oblečemo strežniške obleke ter si razdelimo opravila. Za večje praznike pa nam priprave vzamejo več časa, saj se dogovorimo še kaj z gospodom župnikom. Na veliki četrtek pa pri maši ne strežemo »običajni«, ampak odrasli strežniki - to so poročeni možje. To nas spominja na zadnjo večerjo, ki jo je imel Jezus s svojimi učenci. Za nas je to velik zgled.

Mlajši strežniki se srečujejo ob sobotah na strežniških vajah. Tu se učijo ministriranja pri maši ter spoznavajo dornberško cerkev. Vse znanje, ki ga potrebujejo, jim preda dornberški mežnar Vitomir. Pred večjimi prazniki se jim pridružimo tudi starejši strežniki, saj se moramo pripraviti na slovesne maše. Mlajši strežniki pa se ne učijo ministriranja le na strežniških vajah, ampak tudi med mašami, ko pri oltarju opazujejo starejše strežnike pri mašnih opravilih.

Strežnikom pripada tudi nekaj posebnih trenutkov, ki si jih zaslužimo s pridnostjo med letom.

Poleti se za nekaj dni odpravimo v Dole. Tam se povežemo, saj skupaj preživimo cele dneve, ne le nekaj minut pred in po maši. Igramo se veliko iger, odidemo na sprehod do bližnjega bunkerja, ohladimo se pod slapom na potoku Črna. Vsako leto se tudi odpravimo do jame. Pot nas pelje mimo kamnite mize, na katero z veseljem splezamo. Mlajši strežniki morajo oditi v jamo ter tako opraviti »strežniški krst«.

Septembra se srečamo na strežniškem pikniku, ki nam ga pripravijo odrasli. Tam se imamo zelo lepo. Delamo vse, kar spada na piknik: jemo, se igramo z žogo in klepetamo.

Med božično-novoletnimi počitnicami župnik organizira ogled jaslic po okoliških cerkvah. Vedno je zanimivo. Letos sta nas z Vitomirjem peljala na Sveto goro, v Solkan in v obe cerkvi v Novi Gorici: v cerkev Kristusa Odrašenika ter na Kapelo.

Za strežnike sem se odločil zato, ker sem vedel, da bom tam našel dobro družbo. Vedel sem tudi, da bom tako lahko služil Jezusu na drugačen način. Najbolj so mi zanimive počitnice v Dolah, pa tudi priprave in streženje pri slovesnih mašah. Teh se prav veselim.

Prvoobhajanci se predstavijo

Pomlad prinaša razne dogodivščine. Narava se prebuja, prihaja toplo sonce. Zelo kmalu bodo toplino Jezusa v svojih srcih začutili letošnji prvoobhajanci, ki se velikega dogodka že zelo veselijo. Da jih nekoliko bolje spoznali, so se na kratko predstavili. Z nami pa so delili tudi njihove prve asociacije, ko slišijo besede župnija, Jezus in prvo sveto obhajilo.

Ian Knap

Sem Ian Knap, prihajam iz vasi Klanec pri Komnu. Imam mlajšo sestro Rubi. Moj tata je programer, mama pa ima plesno šolo. Oba s sestro se šolava na domu. Treniram hip hop, rad imam mojega nonota, nono, strica, prijatelje, sosede in vse, ki jih poznam. Rad se vozim s kolesom in motorjem. Nonotu pomagam delati drva, popravljati stvari, voziti bager in kopač. Zelo rad imam živali. Doma imam tri muce, psa in papagaja.

Jezus: Bog, ti pomaga, te uči

Župnija: moraš spoštovati, lepo obnašanje, ne smem imeti kape na glavi pri maši

Prvo sv. obhajilo: Bog, gospod Boštjan, hostija

Patrik Pavlica

Sem Patrik Pavlica. Star sem 8 let. Živim na koncu Potoka. Sem malo "Tišlerjev in malo Gapkov". V prostem času se rad igram zunaj, rišem, kolesarim, učim se igrati na črne in bele tipke in včasih igram Minecraft. Komaj čakam na prvo sveto obhajilo.

Jezus: sveto pismo, rjava brada, rjavi, dolgi lasje, v beli obleki

Župnija: župnišče, farovž, cerkev v Dornberku

Prvo sv. obhajilo: fantek v belem, hostija

Nace Baša

Sem Nace. Doma sem v Zaloščah pri Rikotavih. Hodim v 3. a. Moja najljubša ura v šoli je šport. Popoldne obiskujem glasbeno šolo. Tam se učim igrati tubo. Komaj čakam, da dobim še večjo tubo. Moja najljubša igra je monopoli. Zelo imam rad svojo družino. Sem četrti otrok. Doma mi je najlepše zvečer, ko smo skupaj, se pogovarjamo, beremo in molimo.

Jezus: srce, prijatelj, kri

Župnija: cerkev, župnik, strežniki

Prvo sv. obhajilo: hostija, lepo oblečeni, veselje

Žana Dominko

Ime mi je Žana, sem iz Prvačine. Najraje imam konje, zato tudi obiskujem jahalno šolo. Rada tudi rišem in ustvarjam ter se igram z mlajšo sestrico. Rada tudi kuham in pomagam mami in noni.

Jezus: božič, Marija, Bog

Župnija: cerkev, maša, naš zbor

Prvo sv. obhajilo: hostija, pogovarjanje z župnikom, lepo se bom oblekla

Alex Kavčič

Sem Alex Kavčič s kmetije Barkola, star sem 8 let. V prostem času treniram košarko in igram Farming simulator. Rad spremljam očeta, ko gre na lov. Pri verouku mi je najbolj všeč župnik Boštjan, ker je prijazen.

Jezus: Bog, Sv. Duh, apostoli

Župnija: cerkev, verniki pri maši, strežniki

Prvo sv. obhajilo: hostija, strežniško oblačilo, čisto srce

Val Živec

Ime mi je Val. Star sem 8 let. Doma sem na Čuklji. Moja družina so tata Aleš, mama Janja in starejši brat Žan. Imam tudi dve želvi in psa. Zelo rad vozim daljinsko vodene avtomobilčke, v tem sem res dober. Rad tudi igram nogomet s prijatelji.

Jezus: prijatelj

Župnija: župnik Boštjan in sv. maša

Prvo sv. obhajilo: veselo pričakovanje

Vita Čušin

Sem Vita Čušin, "Jpetava", vedno vesela in polna energije. Živim v Dornberku blizu gasilskega doma. V prostem času treniram kotalkanje, rada pojem, plešem, obožujem živali in naravo. Imam eno sestro, s katero se rada igram in še rajši ji nagajam. In seveda, vedno imam svinčnik v roki, saj rada rišem in ustvarjam! Narava me vedno navduši, tako kot vse, kar je povezano z njo!

Jezus: prijatelj, ljubezen, božič

Župnija: Jezus, duhovnik, sv. maša

Prvo sv. obhajilo: Jezus, hostija, bela obleka

Tobija Poljšak

Sem Tobija Poljšak, živim v Zaloščah, na Gmajni. Star sem 8 let. Hodim v Osnovno šolo Dornberk, in sicer v 3. razred. V prostem času treniram nogomet v Biljah. Tja hodim že tri leta in zelo uživam. Zelo se tudi razumem s soigralci. Ko pa sem doma, nagajam svoji predragi sestrici Sofiji, ki jo imam neizmerno rad. Tudi staršem včasih nagajam in jih živciram, a jih imam močno rad. Tak pač sem.

Župnija: maša, župnik, verouk

Jezus: oče, ljubezen, upanje

Prvo sv. obhajilo: najlepši dan, hostija, praznik

Tine Bolčina

Sem Tine, pišem se Bolčina. Živim v Prvačini. Star sem 8 let, hodim v 3. b. Letos grem k sv. obhajilu. Moja mami se imenuje Nina, tata pa Matej. Nimam nobenega bratca ali sestrice. Rad se igram z lego kockami in igram na kitaro. Zelo rad imam glasbo in potujem. Obiskal sem že veliko držav, tudi z letalom. Zanima me vse v zvezi z letalstvom, saj bi rad postal pilot.

Jezus: molitev, cerkev, smrt

Župnija: župnik, mir, sveča

Prvo sv. obhajilo: hostija, očiščenje grehov, maša

Bralci v Župniji sv. Danijela v Dornberku

Tadeja Zorn

Predstavitve skupine bralcev na spletni strani župnije sv. Danijela v Dornberku se začne s stavkom:

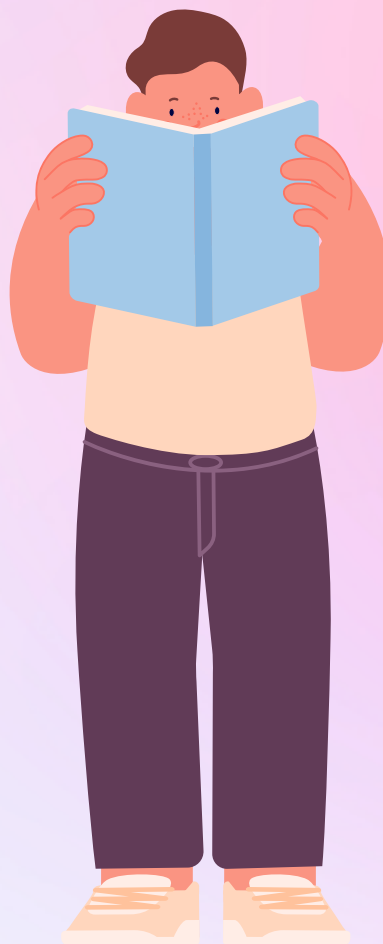
Berilo bere človek, a beseda je božja

(odmev na srečanje z bralci ob nedelji Sv. pisma 2018).

Poklic ali poklicanost bralca Božje besede je naloga služenja, ki jo posameznik opravlja pri sveti maši. Pri bogoslužju bralec bere katero od beril, prošnje, pa tudi različne nagovore, npr. uvod v bogoslužje, uvod v molitev očenaš, pozdrav miru ...

Beremo besedo, ki je od Boga. Če izhajamo iz zavedanja, da je Bog ljubezen in ima vse ljudi rad, potem beremo besedo ljubezni. Ne predstavljamo sebe, ne nastopamo, ampak širimo oznanilo ljubezni.

V naši župniji smo imeli že nekaj srečanj za bralce, pri katerih smo se lahko ob praktični vaji in strokovni besedi (Nataša Konc Lorenzutti) učili branja Božje besede. Upamo, da se v bližnji prihodnosti zgodi še kakšna podobna »delavnica« branja. Pri opravljanju naše naloge je treba namreč osvojiti kar nekaj veščin in upoštevati določena dejstva. Na prvem mestu moramo premagati tremo in strah ter sprejeti dejstvo, da je za nekoga to lahko zelo težko in ga zato ne silimo v branje. Vzeti si moramo dovolj časa, da besedilo v miru sami preberemo in ga poskušamo razumeti, kar ni vedno enostavno (hvala Bogu za dodatno razlago duhovnika). Berila in prošnje si lahko za posamezen dan preberemo v miru že doma, na spletni strani Hozana.si.

Vedeti moramo, kako in kdaj pravilno pristopiti k ambonu, da se pred oltarjem priklonimo, da beremo brez vnašanja osebnih emocij, nepotrebnih poudarkov, s primerno intonacijo glasu. Med branjem, zlasti na začetku, pa tudi večkrat med besedilom, pogledamo poslušalce, beremo namreč njim.

Vseh, ki opravljamo službo bralca ob sobotah in nedeljah, nas je v naši župniji 28, 6 moških in 22 žensk. Evidenco vseh rednih pa tudi izrednih bralcev vodi ga. Tadeja I., ki skrbi, da so prebrana tudi vsa berila, razni uvodi in nagovori v velikonočnem tridnevju, med prazniki, ki niso na nedeljo, ampak med tednom ... Med navadnimi tedenskimi mašami velikokrat berila in prošnje berejo posamezniki, ki niso v evidenci bralcev, prav tako šmarnično branje, branje za otroke pri devetdnevnici ...

Za bralce Božje besede v Zaloščah je odgovornost že pred časom prevzela ga. Nataša S. Tudi v cerkvi sv. Lovrenca je lepa skupina rednih bralcev.

Župnija sv. Andreja v Prvačini ima prav tako svoje bralce.

Župnik g. Boštjan letno vodi srečanje za bralce iz naših cerkva.

Veseli nas, da je med bralci kar nekaj mladih in pogumnih posameznikov, ki so se odločili za ta poklic in tudi vztrajajo v tej službi. Zahvala in pohvala pa tudi vsem večletnim bralcem in tistim, ki so kadarkoli, tudi če samo enkrat, brali pri bogoslužju.

In na koncu še vabilo vsem, ki mogoče zbirate pogum, da se nam pridružite, poživite in pomladite našo skupino. Ne vem, kaj vas bo bolj prepričalo; obljuba, da boste dobrodošli ali to, da Bog od bralca svoje besede ne zahteva popolnosti, ampak sprejema našo željo po širjenju Njegove ljubezni.

Vse ostalo pa pridobimo z vajo. Zato le pogumno.

Prvačka pleh muzika: 270 let glasbene tradicije v Prvačini

Člani Prvačke
pleh muzike

Prvačka pleh muzika, ustanovljena leta 1752, je ena najstarejših ljubiteljskih godb v Sloveniji. S sedežem v Sokolskem domu v Prvačini že več kot 270 let bogati kulturno življenje Vipavske doline in širše. Pod vodstvom dirigenta Gregorja Bralića orkester združuje več kot 30 članov, ki s svojo predanostjo ohranjajo bogato glasbeno dediščino kraja.

V svoji dolgi zgodovini je Prvačka pleh muzika doživela številne prelomnice. Pred prvo svetovno vojno je v Prvačini delovalo več godbenih skupin, ki so se ob posebnih priložnostih združevale v enoten orkester s približno 30 člani. Med drugo svetovno vojno so glasbeniki s svojimi nastopi poudarjali slovensko kulturo in se zavzemali za priključitev k Jugoslaviji. V 70. letih prejšnjega stoletja je orkester ponovno oživel s sodelovanjem z Glasbeno šolo Nova Gorica. V 90. letih je doživel prenavo in se usmeril v inovativne glasbene projekte, pri čemer je pomembno vlogo odigral dirigent Ladislav Leško.

Danes orkester izvaja raznolik repertoar, ki obsega koračnice, narodnozabavno glasbo, filmske melodije in druge zvrsti. Njihova kakovostna izvedba jim je prinesla številna priznanja, med drugim zlato plaketo na 21. tekmovanju godb Slovenije v zabavnem programu leta 2016 ter zlato plaketo s pohvalo na 27. tekmovanju leta 2023.

Poleg koncertne dejavnosti Prvačka pleh muzika posebno pozornost namenja izobraževanju mladih glasbenikov. V okviru godbeniške šole, ki deluje v novih prostorih Doma krajanov v Prvačini, poučujejo različne instrumente, kot so flavta, klarinet, saksofon, trobenta, bariton, pozavna, tuba in tolkala. Učenci se vključujejo tudi v komorne zasedbe in mladinski orkester, kar jim omogoča celovit glasbeni razvoj.

Prvačka pleh muzika s svojo dolgoletno tradicijo in predanostjo glasbi ostaja nepogrešljiv del kulturnega utripa Prvačine in okolice, hkrati pa z izobraževanjem mladih skrbi za nadaljevanje te bogate dediščine.

S svetnikom na kavi o trpljenju

Ob dobri, dišeči in poživljajoči kavi prijeten pogovor hitro steče. Zato me prav nič ne čudi, da so kavarne hitro polne in si včasih le s težavo najdemo mizo, h kateri bi prisedli. Ljudje si ob kavi podelijo tako zanimive in navdihujoče novice, kot tudi tiste manj lepe. Pogosto se zgodi, da pogovor zaide tudi na področja, ki so prežeta z bolečino. Nekateri ob kavi tako iščejo tolažbe, drugi jo delijo, tretji pa zbirajo moči, da bi se z nekaj poživljajočega kofeina lažje soočali z vsakdanjo stisko.

Priznajmo si, vsak izmed nas se v življenju sreča s trpljenjem. Vsak se vpraša tudi o njegovem smislu in išče načine, kako bi ga premagal ali z njim vsaj približno shajal.

In prav o trpljenju bi danes rad spregovoril s svojim svetniškim sogovornikom.

Kdo pa je to? Odločil sem se, da na kavo tokrat povabim **svetega patra Pija**.

Prepričan sem, da ga marsikateri bralec že pozna, nenazadnje gre za enega izmed bolj priljubljenih svetnikov sodobnega časa. Spominjam se, kako sem kot otrok slišal svoje starše govoriti o čudodelnem in svetniškem patru, ki se je pojavljal na več lokacijah hkrati in ki je nosil Kristusove rane. Z zanimanjem in občudovanjem sem se zagledal v njegovo podobo in si jo vtisnil globoko v spomin. Kasneje, ko sem v roke dobil prvo knjižico o njegovem življenju, pa mi je v ospredje prišlo prav to, o čemer bomo danes spregovorili – trpljenje. Kako pogumno in z vedrim obrazom se je spoprijemal z njim. In čeprav ga je bil

sam deležen v nam nepredstavljeni meri, je vso svojo pozornost posvetil prizadevanju za pomoč drugim. Skrbel je za lajšanje tako duhovnega trpljenja bližnjih s predano molitvijo, čudeži in svojo razpoložljivostjo v spovednici, kot tudi telesnega, saj je nenazadnje ustanovil še danes delujočo, vrhunsko opremljeno bolnišnico.

Ko ga je sveti Janez Pavel II. leta 2002 razglasil za svetnika, je o njem dejal: »Življenje in poslanstvo patra Pija dokazujeta, da se trpljenje in žalost, če ju sprejmemo z ljubeznijo, spremenita v privilegirano pot svetosti, ki se odpira v obzorja večjega dobrega, ki ga pozna samo Gospod.«

Vodilno mišljenje sodobnega sveta je maksimiziranje užitka in minimiziranje bolečine. Zdi se, da vsi iščemo zanesljivo varnost pred bolečino in težavami ter nenehen dotok hormonov užitka, ki nas omrtvičijo. Sami bežimo čim dlje od križa, medtem ko ga je sveti Pij objel in z njim na ramah obrodil mnogotere sadove.

Pri tem je potrebno poudariti, da krščanstvo ne povečuje trpljenja kot takega, saj se proti njemu bojuje. Povečuje pa ljubezen in stanovitnost, vero in srčnost, ki se ravno v trpljenju najbolj izkažejo. Poleg tega Katekizem katoliške Cerkve uči, da imajo lahko vse bolečine, trpljenje in žalost, združene s Kristusovim trpljenjem, »tudi odrešilni pomen«.

Kdo je pravzaprav sveti pater Pij?

Sveti Pij se je rodil 25. maja 1887 kot drugi od osmih otrok v kmečki družini v Pietrelcini v Italiji. Že naslednji dan je bil krščen in dobil ime Frančišek (Francesco). Zgodaj so opazili, da je veliko molil, malo spal in iskal tišino.

Pri šestnajstih letih je vstopil h kapucinom in prevzel redovno ime Pij. Doma so ga pri tem podpirali. Leta 1910 je postal duhovnik. Do leta 1915 je služil kot kaplan v svojem kraju in iz zdravstvenih razlogov bival pri svojih starših. Leta 1916 so ga poslali v samostan San Giovanni Rotondo, kjer je ostal do svoje smrti. Na mestu, kjer je bila od leta 1910 opazna pordelost kože, so se 20. septembra 1918 pojavile stigme – krvave rane na rokah in drugih mestih Kristusovih ran – ki so bile vidne vse do njegove smrti. Kljub temu da jih je skušal prikriti z rokavicami, je p. Pij hitro zaslovel. V samostan so prihajali ljudje od daleč, da bi bili pri njegovi sv. maši in spovedi, da bi dobili njegov nasvet in tolažbo. Poleg drugih nadnaravnih sposobnosti je imel namreč tudi dar branja duš. Sredi tolikšnega občudovanja pa si je sam želel biti samo ubogi brat, ki moli. Ves dan in velik del noči je preživel v pogovoru z Bogom. Ljubezen do bližnjega je v celoti izkazal tako, da je več kot petdeset let sprejemal velike množice ljudi, ki so se obračali nanj za spoved, nasvet ali tolažbo. »Nadlegovali« so ga povsod: v cerkvi, zakristiji, samostanu. A on ni nikogar zavrnil. Obujal jim je vero, delil milost in prinašal luč. P. Pij je imel dar bilokacije, torej je lahko hkrati bil na različnih krajih, med drugim pa je Karlu Wojtyli napovedal izvolitev za papeža in poskus atentata leta 1981.

Hkrati pa je naraščal tudi skepticizem s strani njegovega reda in Vatikana. Leta 1922 so njegovo pastoralno delovanje omejili. To je bil hud udarec za p. Pija. Vernike pa to ni zanimalo. K njemu je prihajalo vedno več romarjev, ki so jih v lastni režiji organizirale molitvene skupine, p. Pij pa je nanje polagal roke. Zlasti v revnih, trpečih in bolnih je videl Kristusovo podobo in se jim posebej daroval. Dolga leta je bolečine v ranah prenašal z osupljivo mirnostjo. Od leta 1940 je s pomočjo številnih donacij zgradil eno največjih klinik v Italiji, ki se je odprla leta 1956. Ko je leta 1968 umrl, so ga v prisotnosti 100.000 ljudi pokopali v kripti samostanske cerkve. Za svetnika je bil razglašen leta 2002.

V nadaljevanju tako z vami delim najin namišljen pogovor ob kavi. Vprašanja sem sestavil sam, odgovori pa so dobeseden prepis svetnikovih besed. Dovolil sem si dodati le nekaj veznih besed, da so stavki nekoliko bolj tekoči.

Najbolje bo, da si kavo nalijete tudi sami in prisluhnete, kaj ima o trpljenju povedati tudi nam.

Spoštovani, v čast mi je spiti kavo z vami. Vsak, kdor vas vsaj malo pozna, ve, koliko ste v življenju pretrpeli. Pravzaprav je bilo vaše življenje ena sama Kalvarija – celo dobesedno, saj ste vendar nosili Kristusove rane. Veliko ste o tej temi tudi učili in pisali. Dozdeva se mi, da ste vse trpljenje v vašem življenju osmislili, še več, zdi se, da ste ga celo vzljubili. Bi lahko zase rekli, da trpljenje celo ljubite?

Jaz ne ljubim trpljenja samega na sebi; od Boga ga prosim, po njem hrepenim zaradi sadov, ki mi jih daje; daje slavo Bogu, moje brate rešuje iz tega izgnanstva, duše osvobaja ognja vic, kaj več bi si še mogel želeti?

Kako bi torej sami definirali trpljenje?

Preprosto - zadoščevanje.

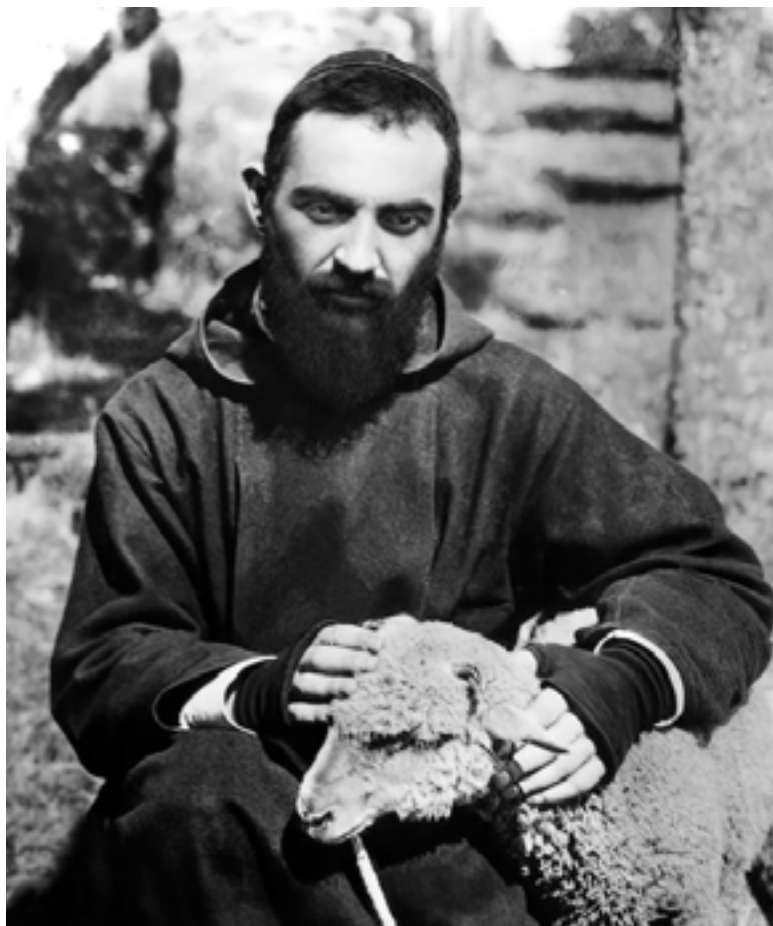
Kaj bi to pomenilo v vašem praktičnem življenju?

Trpljenje je moj vsakdanji kruh, moje veselje! Ljudje velikokrat nočemo verjeti, da je trpljenje potrebno za našo dušo; da mora biti križ naš vsakdanji kruh. Kakor telo potrebuje hrano, tako duša dan za dnem potrebuje križ, da bi se očistila in da bi se ločila od stvari. Mi nočemo razumeti, da nas Bog brez križa ne more ne odrešiti in ne posvetiti; čim bolj kako dušo priteguje k sebi, tem bolj jo očičuje s pomočjo križa.

Sicer ste odgovor že nekoliko nakazali, pa vendar, zakaj je na svetu toliko trpljenja? Toliko boleznih, nesreč, nedolžnih žrtev? Kako najti v vsem tem smisel, razlago?

Zakaj je zlo na svetu? Dobro poslušaj. Predstavljam si mater, ki veze. Ob vznožju na stolčku sedi njen sin in jo opazuje pri delu. Toda vse vidi obrnjeno narobe. Vidi le grde vozle in zavozlane nitke, zato ji reče: "Mati, kaj pa počneš? Zakaj je tvoje delo tako nejasno?" Nato mati okvir z vezenino spusti nižje in sinu pokaže drugo, lepšo plat svojega ustvarjanja. Vsaka barva je na svojem mestu, celota niti pa je urejena in skladno povezana med seboj. Tudi mi vidimo le zadnjo stran vezenine. Smo kakor sin, ki sedi na stolčku ob materinih nogah.

Nekega dne, ko bomo lahko videli polno opoldansko luč, bomo vedeli, kakšna vrednost in kakšni zakladi so bila naša zemeljska trpljenja, zaradi katerih smo pridobili našo večno domovino.

Razumem, Bog je torej tisti, ki plete niti naših življenj, mi pa bomo celotno sliko razumeli komaj takrat, ko se bomo z njim srečali v večnosti. Torej ste mnenja, da imajo preizkušnje in stiske v naših življenjih poseben namen?

Po preizkušnjah Bog naveže nase duše, ki so mu posebej ljube. Še več, pripravljen sem reči: Blagoslovljene naj bodo stiske, ki so te prisilile rasti; padec, ki te je prisilil ozreti se proti nebesom; težava, zaradi katere si začel iskati Boga. Celo angeli nam zavidajo eno samo stvar: da ne morejo trpeti za Boga. Samo bolečina omogoča duši, da z gotovostjo reče: Moj Bog, poglej, kako zelo te ljubim! In že eno samo dejanje ljubezni do Boga, storjeno v času suše, je vredno več kakor sto dejanj ljubezni, ki jih storimo, ko občutimo nežnost in tolažbo.

Stiske nas torej velikokrat opomnijo, da smo pravzaprav nemočni, minljivi. Pomagajo nam, da se ozremo proti Bogu, ki nam je ves čas pripravljen pomagati. Imate morda tudi kakšen praktičen nasvet, kako postopati v stiski?

Najprej in predvsem to, da ostanete potrpežljivi. Primerno si je udomačiti bolečine, ki vam jih bo Jezus hotel poslati. Jezus, ki ne more dolgo prenašati, da vas pusti v težavah, vas bo prišel spodbudit in potolažit, tako da bo v vašega duha vtilil nov pogum.

Potrpežljivost je najbolj popolna, ko je kar najmanj pomešana z zaskrbljenostjo ali z nemirom. Če hoče dobri Bog podaljšati čas preizkušnje, se ne pritožujte in se ne sprašujte zakaj, ampak imejte vedno pred očmi, da so Izraelovi sinovi za štirideset let prenehali potovati in so se ustavili v puščavi, preden so stopili v obljubljeni deželo.

Če vam Bog ne ponudi miline in sladkosti, morate imeti pogumno srce, ostati morate potrpežljivi in jesti svoj kruh, četudi suh, in opravljati svojo dolžnost, četudi brez časne nagrade. Ko tako delamo, je naša ljubezen do Boga nesebična; na ta način plačamo ceno naše ljubezni in služenja Bogu; to je lastno najpopolnejšim dušam.

Svetujem vam tudi, da se vedno bojujete kakor močni, če hrepenite po tem, da bi prejeli nagrado močnih. In pa nikakor ne izgubljajte moči s stvarmi, ki porajajo zaskrbljenost, vznemirjenje in žalost. Ena sama stvar je potrebna: dvigaj duha in ljubi Boga.

Svoje trpljenje darujte v zadoščenje za vse grehe sveta, za spreobrnjenje bližnjih ter za vse duše v vicah.

In ko bo težko, ne pozabite - krščanski Bog je Bog spremenjenja; vi vržete v njegovo naročje bolečino in iz njega zajamete mir; vanj vržete obup in videli boste, kako priplava na površje upanje.

Zares, kako dober je naš Bog! Ne morem pa mimo tega, da ste svetnik tudi vi. Vem, da ne radi govorite o tem, pa vendar, tako je presodila Cerkev. Se lahko v svojih stiskah obrnemo tudi na vas?

Vsakomur sem vse. Vsakdo more reči: »Pater Pij je moj.« Tako močno ljubim svoje brate v izgnanstvu. Svoje duhovne sinove ljubim enako, kakor svojo dušo in še bolj. Za Jezusa sem jih rodil v bolečini in v ljubezni.

Lahko pozabim samega sebe, ne pa svojih duhovnih sinov, še več, zagotavljam, da bom Gospodu takrat, ko me bo poklical, rekel: »Gospod, ostajam pri vratih raja; vstopil bom, ko bom videl, da je vstopil zadnji od mojih otrok.« Hudo trpim, ker ne morem vseh svojih bratov pridobiti za Boga. V določenih trenutkih sem na tem, da bi umrl zaradi srčne stiske, ko vidim toliko trpečih duš in jih ne morem potolažiti in toliko bratov, ki so sklenili zavezo s hudičem.

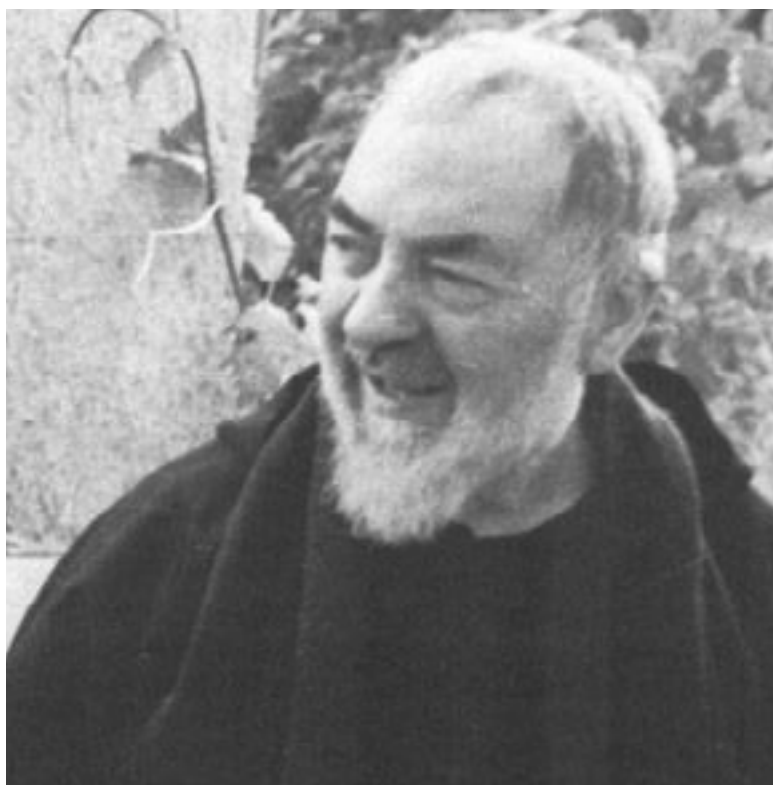
Pa vseeno, ob vsem tem moram priznati (domnevam, da tudi nisem edini), da me je strah vsega trpljenja, ki me še čaka. Imate morda kakšno vzpodbudno besedo zame?

Ne boj se nobene prihodnje škode, ki bi se ti lahko zgodila na tem svetu, ker se morda sploh ne bo zgodila, ampak v vsakem primeru, če bi se to zgodilo, ti bo Bog dal moč, da to preneseš ... Če ti Bog dovoli, da hodiš po viharjih vodah stiske, ne dvomi ... ne boj se. Bog je s tabo. Bodi pogumen in rešen boš. In pa ne pozabi - moli in zaupaj; ne vznemirjaj se! Vznemirjanje ne koristi ničemur. Bog je usmiljen in bo uslišal tvoje molitev.

V čast mi je bilo piti kavo z vami. Imam vas za svojega duhovnega očeta, prosim vas, molite zame in za vse bralce teh vrstic. Upajmo, da se nekoč vsi skupaj srečamo z vami v nebesih. Mogoče imate še kakšno misel za konec?

Mogoče še to. Preizkušnje, katerim vas prepusti Gospod in katerim vas bo vedno znova prepuščal, so znamenja božjega veselja in so dragulji za dušo. Predragi, zima bo minila in prišla bo brezkončna pomlad, toliko bogatejša v lepotah, kolikor hujše so bile nevihte.

In pa ne pozabite, najlepši credo (izpoved vere) je tisti, ki privre z vaših ustnic v temini, v žrtvovanju, v bolečini, v največjem naporu neizrekljive volje po dobrem; je tisti credo, ki kakor blisk raztrga temine vaše duše; je tisti credo, ki vas med divjanjem nevihte povzdigne in vas privede k Bogu.

Sedaj smo na vrsti tudi mi!

Ne pozabimo na ta navdihujoči pogovor kot na pravkar spito kavo. Pogosto prebirajmo in razmišljajmo o njegovih nasvetih in mislih in jih po svojih močeh ponotranjimo in uporabimo v našem vsakdanjem življenju. Posnemajmo svetega patra Pija in se ne bojmo trpljenja, ko se z njim srečamo. Ne bojmo se boleznih in nenazadnje - ne bojmo se smrti, saj vemo, da z njo ni vsega konec. Izogibajmo se pritoževanju in obupu, tolažbe iščimo le pri Bogu, saj je drugje ne bomo našli. Pogumno stopimo na pot Križanega in svoje trpljenje združimo z njegovim na Golgoti, saj bo le tako postalo odrešenjsko in prepojeno z upanjem velikonočnega jutra.

In ko nam bo težko, ne pozabimo za rokav povleči tudi svetega patra Pija. Vsakdo lahko namreč reče: »Pater Pij je moj!« In prepričan sem, da bo svetnik pri Bogu izprosil potrebnih milosti za vse nas!

Viri:

- Allegri, R. 2022. Pater Pij, Čudeži patra Pija. Ljubljana, Kerigma.
- <https://www.kapucini.si/duhovnost/misli-sv-patra-pija/>
- <https://portal.pridi.com/dogodek/sv-p-pij-stigmatik-nasega-casa/2024-09-23/>

Viri fotografij:
Splet

Nepričakovani znanci

Erik Mrevlje

»To ljudi zanima«, mi je bilo rečeno s strani uredništva, ko sem razmišljal, kakšno povezavo skleniti med dvema uniformama, ki ju nosim – zdravniško in vojaško. Popolnoma nasprotujoča si poklica položena na isti pladenj, kot sladoled in bučno olje.

Služenje vojaškega roka v Slovenski vojski se lahko opravi v dveh učnih četah, ki sta razporejeni v štiri vojašnice. Po prenovljenem programu usposabljanje vključuje tudi usposabljanje za rodovska znanja¹ in traja 13 tednov o čemer se možne informacije za zainteresirane najdejo na uradnih kanalih Slovenske vojske, v nadaljevanju bo na kratko orisana samo ena od številnih možnih poti. Zame je usposabljanje potekalo na Bohinjski Beli, domu 132. Gorskega bataljona. Sama izkušnja je tako za tiste, ki so se odločili

zaposliti, kot za prostovoljce na služenju roka podobna in zasnovana, da te porine čez tisto, kar si mislil, da zmoreš, v tisto, kar nisi vedel, da zmoreš. Takoj na začetku je na preizkušnji sposobnost hitrega učenja, saj se povečini prvikrat v življenju srečaš z oborožitvijo, ki jo moraš v manj kot 3 tednih v podrobnost obvladati in znati ravnati z njo. Tudi fizične obremenitve se stopnjujejo, od jutranje telovadbe, ki je za nekatere pravi šok že pred zoro, do 10 kilometerskih tekov. Sledi usposabljanje za streljanje, taktiko in preživetje na bojišču, orientacijo, prvo pomoč. Pri tem postane človeku hitro jasno, zakaj je tako pomembna tudi miselna pripravljenost, saj je na bojišču ponavadi prej preveč stvari za razmišljati, kot premalo. Vse skupaj doseže vrh nekje v času, ko se od tebe zahteva 20 kilometerski pohod v polni bojni opremi² in nato še na zaključnem terenu, ki se od enote do enote razlikuje. Na koncu usposabljanja slovesno prisežeš domovini pred vsem poveljstvom, sovojaki, svojimi najbližjimi in zastavo Republike Slovenije.

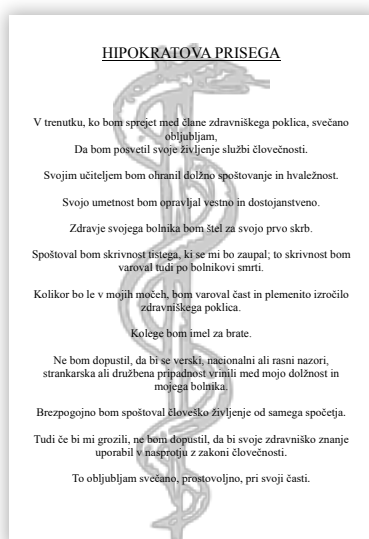

Stotnik iz 72. brigade mi je pred leti dejal, da se njemu medicina zdi težja kot vojska in na to sem se v težkih trenutkih, ki jih tekom usposabljanja ni manjkalo, spomnil. Namen inštruktorjev je, da kandidate prek vztrajnih in stopnjujočih se naporov privedejo do spoznanja, da je telo precej bolj odporno, kot si mislimo in, da nam največkrat ni tako hudo, kot se zdi. Proti temu, kar ti glava govori, lahko, če si dovoliš, spoznaš, da kljub večkilometerskemu teku še enkrat telovadiš v dnevnu in naslednji dan tek ponoviš. Spoznaš, da lahko ponoviš tisti pohod, na katerem se ti je zdelo, da ti kar pokajo kosti pod obremenitvijo – in to ne le enkrat, ampak še štirikrat v istem tednu. Na stotnikove besede sem se tako spomnil, ko se mi je zdelo, da se veliko sokandidatov težje spoprijema s tem premikanjem meja in niso navajeni utišati misli, ki jim govorijo, da ne zmorejo več. Medicina te nauči kako kontrolirati misli in kako jih najlažje usmerjati, ko se ti zdi, da ne gre več in si preobremenjen, in očitno je to tisto, kar je stotniku dalo občutek poznanega, ko je govoril z mulcem, ki je komaj začel študij medicine.

Podobnosti med vojakom in zdravnikom sem sam najbolj jasno videl v izkušnji terenskega usposabljanja, ko se je naša enota zadnja izmed vseh enot vračala iz strelišča skozi hudo januarsko nevihto. V dežju smo težko natovorjeni tiho korakali za poveljnikom z napolnjenim orožjem in pričakovali napad iz katerekoli smeri, ko so začele na drugi strani avtoceste, ob kateri smo hodili, tolči strele. Ali je večja nevarnost za nas sovražnik ali narava, ni bilo jasno, vsem pa se nam je zdelo, da se je cel svet obrnil proti nam. Občutek se mi je zazdel zelo poznan tudi iz medicinskega okolja, posebej v zadnjem letu. Zelo poznan se mi je zazdel tudi občutek služenja ljudem in domovini, ki me je v tisti nevihti gnal dalje v maskirni disciplini³. Isti občutek se je pozneje prikradel v misli, ko smo po nekaj dneh brez spanja sredi noči ležali v zaklonilnikih ne vedoč, ali nas čaka napad z bojnimi strupi, topništvo, majhnim oddelkom pehote ali celim bataljonom. Vedeli pa smo, da nam je tako mraz, kot nam še v življenju ni bilo, da je zora še cele 4 ure proč (katere bomo seveda prebedeli brez premikanja leže v naših jarkih), da nas vse boli od pohodov in spopadov in nazadnje, da bo vse vredno trpljenja, ko bomo prisegli z ramo ob rami.

Znano se mi je zdelo breme odločitev, ko sem vodil skupino (5 vojakov) in oddelek (10 vojakov) in se ponovno počutil, kot da se je vse obrnilo proti meni in so celo moji podrejeni namerno igrali tako veliko zmedenost in neposlušnost z namenom mene iztiriti, a znano mi je bilo tudi, kako nanje pogledati kot na ljudi, ki so obremenjeni, pretreseni in potrebni pomoči. Tako se je bilo lažje spomniti, da delam zanje, zato da bi vsi preživeli; kot za moje paciente.

Božja previdnost je nazadnje tako preuredila stvari, da sem v dveh dneh dal dve prisegi; v četrtek Hipokratovo in v petek prisego domovini. Sami prisegi, čeprav od dveh skorajda nasprotujočih si poklicev, sta meni pomenili podobno; služenje sočloveku, sodržavljanu in skrb zanj ter obramba v času potrebe. Čeprav se zdita zdravnik in vojak dva nasprotujoča si človeka, se kot vanilijin sladoled z bučnim oljem lahko dopolnjujeta in skladata v specialiteto. Podobni občutki - nepričakovani znanci, ki jih srečaš, ko nosiš eno in drugo uniformo, ti pokažejo pot, za katero si se odločil, ko si se odločil prvič obleči uniformo. Pot za katero se vedno znova odločaš in ki si jo v svečani tišini zbornične dvorane Univerze v Ljubljani in pod slovenskim praporom med sovojaki izbral, ko si izrekel prisego: življenju in domovini.

¹ Rodovi vojske: pehota, oklepne enote, letalstvo, pomorstvo, artilerija, zračna obramba, inženirstvo, RKBO ter zveze

² Bojni komplet tehta okrog 10kg, puška 3,5kg, nahrbtnik pa od 10 do 30kg.

³ Popolna tišina in premišljeno premikanje namenjeno skrivanju pred sovražnikom.

Evropsko srečanje mladih v Talinu

Gašper Harej

Vonj božiča se je še zadrževal v zraku, ko smo s skupino prijateljev spakirali potovalke, pripravili avtomobile ter se podali proti severu. Naš cilj? Srednjeveško mesto Talin, kjer je letos potekalo evropsko srečanje mladih.

Prvi dan smo se zgodaj zjutraj podali na dolgo pot. Kljub prevoženim prvih 1000 kilometrov nam pot ni bila niti malo monotona – polna dobre glasbe, smeha in zanimivih razgledov je minila presenetljivo hitro. Tako hitro, da smo se zvečer uspeli sprehoditi skozi staro mestno jedro Varšave in poizkusili tudi njihove slastne pieroge, ki so kot nekakšni žlikrofi.

Naslednji dan nas je pot vodila skozi vse tri baltske države. Na našo žalost smo hitro ugotovili eno njihovo posebnost – z izjemo majhnega dela Estonije – avtocest praktično ni. Kljub temu so nas postanki naredili potovanje zanimivo. Na enem izmed njih nas je GPS po makadamski poti pripeljal do lokalne restavracije, kjer smo poskusili tradicionalno jed – cepelinai, velike krompirjeve njoke, polnjene z mletim mesom. To pa ni bilo edinkrat, ko smo se znašli na vprašljivih cestah. Proti večeru, že blizu Talina, nas je obvoz preusmeril na ozko gozdno pot. Na naše presenečenje se je ta na koncu nenadoma zlila z avtocesto – kar kot vključevalni pas iz divjine naravnost na glavno cesto.

V naslednjih dneh smo si privoščili kratek premor od vožnje. Srečanje je bilo že v polnem teku, zato smo se – tako kot leto prej v Ljubljani – tudi tukaj vsako dopoldne udeleževali molitev. Popoldneve smo namenili raziskovanju mesta: sprehodili smo se skozi njegovo kamnito staro jedro, obiskali park in si ogledali poletno rezidenco ruskega carja Petra Velikega. Zvečer smo se vsi udeleženci zbrali na skupni molitvi. Čeprav je bilo ljudi manj kot prejšnje leto, je bilo vzdušje izjemno – taizéjska molitev s tisoči mladih iz različnih držav je ustvarila nepozabno povezanost in mir. Domov smo se, kljub utrujenosti, vračali z nasmehi na obrazih. Ob kaminu in v savni smo se še dolgo v noč družili in načrtovali naslednji dan.

Prvega januarja smo se že ob poldne odpravili naprej. Ne z avti, ampak z devet nadstropnim trajektom, smo se podali proti Finski. Helsinki so nas zelo navdušili, saj mesto ni bilo prav nič kičasto okrašeno. Seveda smo na Finskem morali obiskati tudi finsko savno. Tradicionalno se po savnanju ohladiš v mrzli vodi, zato smo se kar bosonogi prek snega prebili do morja (ki je imelo 2 stopinji) ter se v njem “kopali”. S tem smo potovanje zaključili, saj nas je naslednji dan že čakala pot domov.

Do tega trenutka je naše potovanje potekalo povsem brez težav. Nato pa so nas v mirnosti presenetili nenavadni zvoki avtomobila, ki po tem, ko smo ustavili, ni več vžgal. Obtičali smo na robu ceste sredi Latvije, približno pol ure vožnje od glavnega mesta Rige. Po več neuspešnih poskusih vžiga nam ni preostalo drugega, kot da pokličemo avtovleko. Medtem ko so se punce odpravile na bližnjo črpalko, smo fantje ostali pri avtu in čakali na pomoč. Mimoidočim, ki so se ustavili, smo v poskusih ruskega jezika (nihče namreč ni razumel niti besede angleško) razložili, kaj se je zgodilo, ter jim povedali, da je že vse urejeno. Po dolgih štirih urah nas je avtovleka končno pobrala in odpeljala do Rige, kjer smo najeli drug avto. Pred nami je bila še naporna štiriurna vožnja do prenočišča, kamor smo prispeli okoli četrte ure zjutraj.

Zaradi zapleta smo se odločili potovanje podaljšati za en dan, saj smo čakali na nadomestni avto iz Slovenije. Na srečo se je vse lepo izteklo in preostanek poti do doma je skozi idilično zimsko pokrajino minil brez težav. Kljub nepričakovanemu zapletu je bila celotna izkušnja nepozabna in nam bo za vedno ostala v spominu – ne le zaradi prevoženih kilometrov, temveč predvsem zaradi vseh doživetij, ki smo jih skupaj doživeli na poti.

Seznam top 5 knjig za pomlad 2025

Laura in
Rebeka Zorn

Zadnji ostanki zime se topijo, zrak je mehkejši, svetloba toplejša. Narava se prebuja in z njo tudi mi – v korakih je več lahkotnosti, v mislih več navdiha. Pomlad je čas, ko vse postane mogoče, čas, ko si upamo sanjati in iskati nove poti.

Tako kot narava cveti, cvetijo tudi zgodbe. Tiste, ki jih nosimo v sebi, in tiste, ki jih najdemo med platnicami. Knjige so kot pomladni vetrič – lahkotne, a polne pomena. Lahko nas popeljejo na dolge sprehode med besedami, odpirajo vrata domišljiji ali pa nas postavijo pred ogledalo, v katerem uzremo nova obzorja.

In še vedno vztrajava pri istem nasvetu: nič ne more nadomestiti občutka prave, tiskane knjige v rokah.

Uživajte v branju!

Sprehajalec knjig

Avtor: Carsten Henn

Si želite lahkotnega branja, ki vam bo ogrelo dušo in telo? Potem je ta roman prava rešitev za vas! Zaradi priročne oblike ga boste imeli vedno na dosegu rok, vsebina romana pa vas bo kar vabila k branju, za katerega si boste želeli, da se nikdar ne bi končalo.

Zobobol

Avtor: Janko Valjavec

Kaj vse smo pripravljeni storiti, da bi omilili zobobol? Je umor bližnje osebe edina možna rešitev, da se naš zobobol preneha? Ljubitelji kriminalk, sedaj vas povabim, da vse znane pisce postavite nekoliko v ozadje in namenite drobec pozornosti slovenskemu kriminalnemu romanu, ki bo v vas vzbudil pravega detektiva, obenem pa vas bo nasmejal do solz.

Mesto čustev

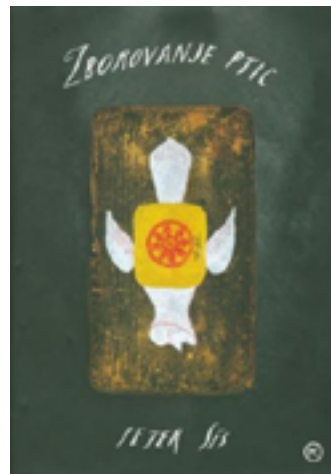
Avtorica: Veronika Frece

Ilustrirala: Dona Pratnekar

»Tole je mesto, ki v tebi živi. Včasih cel kaos v njem lahko se ti zdi. Iz vseh mestnih hišk čustva hitijo! Včasih boš srečna, hvaležna, vesela. Včasih boš žalostna, včasih nemirna. Spet drugič boš jezna in besna rjovela, včasih zaljubljene pesmi boš pela, drugič ponosno se boš vrtela. Vsa ta čustva v življenju boš občutila, iz njih se vsakič kaj novega naučila.

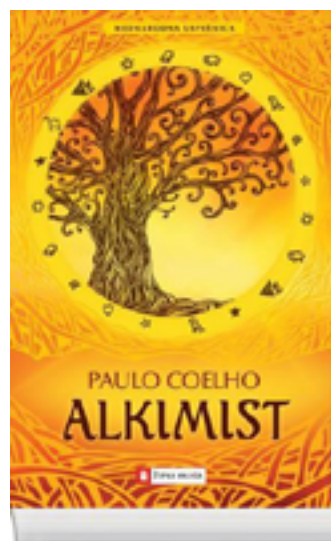
Poglej, kako je tu barvito! Poglej kako je čudovito! V tvojem srcu je čustveno mesto, tako z dolgo, pisano cesto.«

Čustva so del našega vsakdanjega življenja in veliko lažje nam bo, če jih dobro poznamo, pri tem pa nam lahko pomaga slikanica Mesto čustev. Knjiga je namenjena tako mlajšim, ki se s čustvi prvič srečujete, kot tudi starejšim, ki si želite čustva bolje spoznati. V vsakem izmed nas se skriva veselje, žalost, ljubezen, jeza, ponos, strah, samozavest, ljubosumje in hvaležnost. Ali smo torej pripravljeni na potep po mestu?

Zborovanje ptic

Avtor in ilustrator: Peter Sís

Alkimist

Avtor: Paulo Coelho

Tako Zborovanje ptic kot Alkimist sta dve, po svoje kulturni knjigi o iskanju samega sebe, svojega poslanstva, svojega življenjskega toka. Zasnovani sta tako, da bralca vodita po poti spoznavanja sebe bolj kot njuna dobesedna vsebina. Prav zato opozarjam, da moramo biti za branje primerno razpoloženi, sicer obstaja velika možnost, da bosta zgodbi za nas povsem nezanimivi in brez pomena.

Tradicionalna velikonočna jed sladki menihi

Približuje se največji krščanski praznik, velika noč, in z njo praznično obložena miza, na kateri ne bo manjkalo šunke, pirhov, hrena in potice. Med velikonočnimi jedmi pa so posebej med otroki priljubljeni menihi, ki pa ne zahtevajo preveč kuharskih spretnosti.

Za pripravo treh menihov potrebujemo:

1 kg moke
 1 dag soli
 2 dcl mleka
 20 dag masla
 5 rumenjakov
 6 dag kvasa
 5 dag sladkorja
 2 vrečki vanilijevega sladkorja
 1 žlica ruma
 3 pirhe
 stepeno jajce za premaz

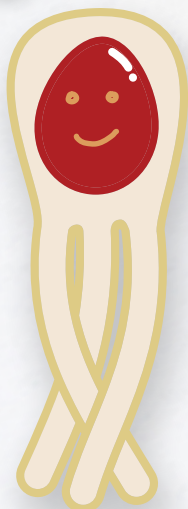
30 minut

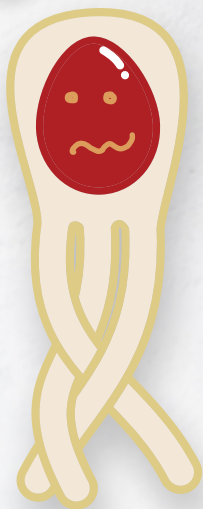
60 minut

Iz sestavin zamesimo kvašeno testo, ki naj vzhaja na toplem. Vzhajano testo razdelimo na tri dele, vsakega dobro pregnetemo. Iz testa naredimo trakove, iz katerih spletemo kite. V vsako kito vstavimo pirh za glavo in pustimo, da ponovno vzhajajo. Menihe premažemo s stepenim jajcem in spečemo. Pečica naj bo segreti na 200 °C.

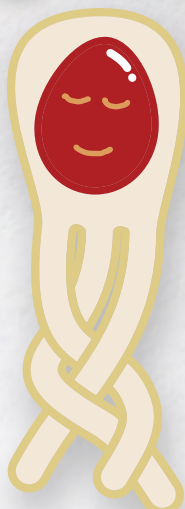
1

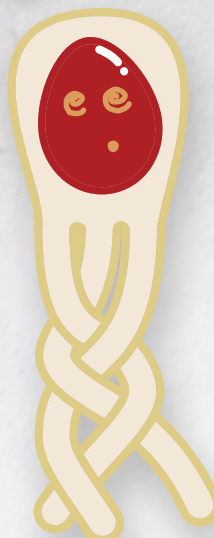
2

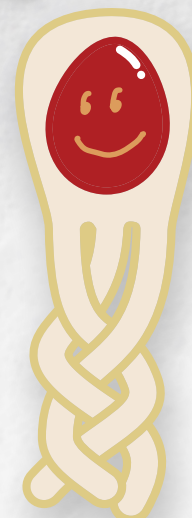
3

4

5

V hiši luč več ne gori

V hiši luč več ne gori,
v njej vladar je tema,
v njej življenja ni sledi,
vsa je zapuščena.

V moji duši le gorje;
sonca ni, jasnine,
žalost stiska mi srce,
vse v meni gine.

A pogled poroma mi
čez morja globine,
čez puščave, čez čeri,
čez neba sinjine.

Vse do Tvojega srca
gre srce trpeče;
celo pot hladijo ga
solze hrepeneče.

Vem, da brez trpljenja ni
tihe, srčne sreče,
vem, da moram kakor Ti
čez trnje bodeče.

A zdaj naj se posuše
solze mojega trpljenja,
naj posije mi v srce
sonce večnega veselja.

Ajda Kovačič: Cerkev

Matevž Kovačič: Jezus na križu

Ko dan se nagne v večer

Ko dan se nagne v večer,
ko zadnji glas potihne,
v moji duši je nemir,
utrujena zavzdihne.

Oblaki krožijo krog nje
in križi jo težijo,
včasih vsa nemočna je,
krivice jo bolijo.

Zazre se duša v Srce,
ki je za nas plamtelo,
trpljenja zlo prestalo je,
za nas je krvavelo.

Ponižno sklene zdaj roke,
vsa tiha v tihi noči:
»Naj kelih mimo mene gre,
če je v Tvoji moči ...«

A Jezus je ostal pri nas,
na križu sred trpljenja,
pokazal nam je pravo pot
do svojega vstajenja ...

Ko dan se nagne v večer,
ko zadnji glas potihne,
v duši se rodi nov mir,
v molitvi sonce vznikne.

NAGRADNA KRIŽANKA

Dragi bralci!

Za vas smo ponovno pripravili zanimivo križanko. Odgovore lahko najdete v reviji, zato priporočamo, da prispevke naših piscev pozorno preberete. Fotografijo rešene križanke pošljite na revija.mladje@gmail.com

Totratna nagrada: Prvi, ki bo poslal izpolnjeno križanko na naš elektronski naslov, bo prejel imenitno nagrado, in sicer BREZPLAČEN izlet v Padovo, 24. maja 2025 za eno osebo!

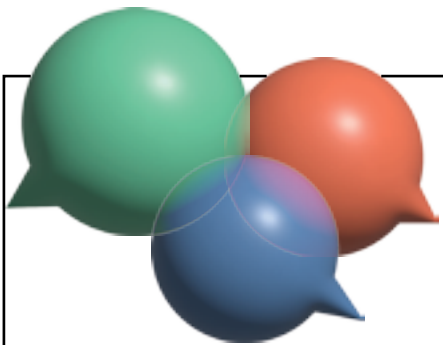
Želimo vam lepe trenutke ob prebiranju in reševanju križanke!

VODORAVNO

2. Čas pred veliko nočjo.
3. Zvezda tokratnega intervjuja.
4. Za njihovo pripravo potrebujemo 1 kg moke.
5. Koliko mladih se je odpravilo na Poljsko?
8. V jeseni smo romali k sveti Emi na ...
9. "Berilo bere človek, a beseda je ..."
12. "Šel sem zaradi ..., ostal zaradi vibe-a."
14. Naša izvrstna lektorica .
15. Kdo je poskrbel za slastne palačinke in vafle?
16. Mesec v letu 2024, ko se je začela srečevati mladinska skupina.

NAVPIČNO

1. S kom smo spili kavico?
2. Ta dogodek se bo zgodil 11. aprila.
6. Število veroučencev, ki bodo prvič prejeli Jezusa v svoje srce.
7. Ministranti ali ...
10. Dočakali smo novo in prenovljeno ...
11. Mladi duhovnik, ki je bil pri nas na obisku.
13. Število rednih obiskovalcev župnijske spletne strani.

SOPOTJA

CIKEL POSTNIH PREDAVANJ
V DORNBERKU

Petek, 7. marec 2025
ob 19.00

Lucija Szydetko

**Teologija telesa
za mlade**

Petek, 4. april 2025
ob 19.00

Matic Vidic

**Biti svetilnik
sebi in drugim**

Sobota, 12. april 2025
ob 19.00

Gregor in Melita Čušin

Najina zgodba

Vsa predavanja bodo v kapeli
župnijske cerkve sv. Danijela
v Dornberku

30. marec 2025
romanje za družine
k Magdaleni Gornik

20. april 2025
Velika noč

post 2025
Delavnica peke
sladkih ptičkov

3. maj 2025
Gasilska maša

24. maj 2025
Romanje v Padovo

Mladje • revija župnij Dornberk in Prvačina • letnik 4 • številka 5 • marec 2025 • **Urednika** Nuša Velišček in Luka Purgar • **Odgovorna oseba** Boštjan Toplikar • **Oblikovanje** Luka Purgar • **Lektura** Lucija Kovačič • **Tisk** a-media d. o. o. • **Naklada** 300 izvodov
V tej številki so sodelovali Boštjan Toplikar, Nuša Velišček, Tadej Kovačič, Vasja Kovačič, Rok Harej, Tinkara Kovačič, Monika Čotar Gorup, Manca Berce, Sara Harej, Terezija Bole, Jure Šinigoj, Anton in Jernejka Harej, Tine Baša, Tadeja Zorn, Danijel Kovačič, Erik Mrevlje, Gašper Harej, Laura in Rebeka Zorn, Danijela Klinec • **Fotografije** Založba Družina, Nuša Velišček, Skupnost FMA, Barbara Poredoš, Vasja Kovačič, Rok Harej, Monika Čotar Gorup, Manca Berce, Sara Harej, Terezija Bole, Skavti Dornberk 1, Anton Harej, Vitomir Kerševan, starši prvoobhajancev, Godba Prvačka pleh muzika, Erik Mrevlje, Gašper Harej, freepik.com, pexels.com • **Naslovnica** Luka Purgar

Mnenja avtorjev so osebna in ne izražajo nujno tudi stališča uradništva glasila. Uredništvo si pridružuje pravico, da po potrebi skrajša ali slogovno predela članke. Glasilo je brezplačno.

Pravno obvestilo

Mladje, revija župnij Dornberk in Prvačina (v nadaljevanju: Mladje), je pripravila in izdala Župnija Dornberk. Glasilo je namenjeno prebivalcem obeh župnij in sosednjih vasi ter je pripravljeno izključno z namenom podajanja informacij o dogajanju v župniji. Imetnik avtorskih pravic na vseh avtorskih delih, ki so na kakršenkoli način vključena v Mladje, je Župnija Dornberk. Vse pravice so pridržane.

Omejitev odgovornosti

Župnija Dornberk se botrudila, da bodo podatki v internem glasilu pravilni in ažurni, vendar župnija Dornberk niti druga pravna ali fizična oseba, ki je sodelovala ali še sodeluje pri izdaji internega glasila, ne more biti odgovorna za navadno škodo, izgubljeni dobiček ali nepremoženjsko škodo, ki bi lahko uporabniku nastala zaradi uporabe internega glasila ali nezmožnosti uporabe le-tega.

Projekt sta podprli ŽUPNIJI DORNBERK IN PRVAČINA

Pasijon v Tabru

11. april 2025 | 20.00 | Tabor nad Dornberkom